

YUHANNA

¹ Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. ² O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi. ³ Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz varlık kazanmadı. ⁴ Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. ⁵ Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu alt edemedi. ⁶ Tanrı tarafından gönderilen Yuhanna adlı bir adam geldi. ⁷ Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık edip herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. ⁸ O ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmek üzere gönderildi. ⁹ Herkesi aydınlatan gerçek ışık dünyaya geldi.

¹⁰ O dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla yaratıldı, ama dünya O'nu tanımadı. ¹¹ Kendi halkına geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi.

¹² Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine, Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. ¹³ Onlar ne kandan, ne bedensel istekten ne de insan isteğinden doğdular. Tersine Tanrı'dan doğdular. ¹⁴ Söz insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük. ¹⁵ Yuhanna O'nun hakkında tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: "Sizlere, 'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur." ¹⁶ O'nun doluluğundan hepimiz lütuf üzerine lütuf aldık.

¹⁷ Çünkü Yasa Moşe aracılığıyla verildi. Lütuf ve gerçek ise Yeşua Mesih aracılığıyla geldi. ¹⁸ Tanrı'yı

hiç kimse hiçbir zaman görmedi. Baba'nın bağrında olan biricik Oğul O'nu ilan etti.

19 Yahudiler Yuhanna'ya, "Sen kimsin?" diye sormak için Yerusalemlen kâhinlerle Levililer'i gönderdiklerinde Yuhanna'nın tanıklığı şöyleydi.

20 İnkâr etmeden açıkça, "Ben Mesih değilim" dedi.

21 "Öyleyse kimsin? Eliyah mısın?" diye sordular O da, "Değilim" dedi.

"Sen o peygamber misin?" "Hayır" dedi.

22 Sonra, "O zaman kendi hakkında ne diyorsun? Bize kim olduğunu söyle ki, bizi gönderenlere verecek bir yanıtımız olsun" dediler.

23 Yuhanna, "Peygamber Yeşaya'nın dediğı gibi, 'Efendi'nin yolunu düzleyin' diye çölde haykırmanın sesiyim ben" dedi.

24 Gönderilenler Ferisiler'dendi. 25 Ona, "Madem Mesih, Eliyah ya da o peygamber değilsen, neden vaftiz ediyorsun?" diye sordular.

26 Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. 27 Benden sonra gelen, benden üstündür. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim." 28 Tüm bunlar, Yuhanna'nın vaftiz ettiği Yarden Irmağı'nın ötesindeki Beytanya'da oldu.

29 Yuhanna ertesi gün Yeşua'nın kendisine doğru geldiğini gördüğünde şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! 30 Kendisi için, 'Benden sonra benden üstün biri geliyor, çünkü O benden önce vardı' diye bildirdiğim kişi budur. 31 Ben O'nu tanıımıyordum,

ama İsrail'in O'nu tanıması için suyla vaftiz etmeye geldim.”³² Yuhanna tanıklığını şöyle sürdürdü: “Ruh'un gökten güvercin gibi indiğini ve O'nun üzerinde durduğunu gördüm.”³³ Ben O'nu tanı mıyordum, ama suyla vaftiz etmem için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'ta vaftiz eden O'dur' dedi.³⁴ Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ediyorum.”

³⁵ Ertesi gün Yuhanna iki öğrencisiyle birlikte ayakta duruyordu.

³⁶ Oradan geçen Yeşua'ya bakıp, “İşte, Tanrı Kuzusu!” dedi.³⁷ Bunu duyan iki öğrenci Yeşua'nın ardından gittiler.³⁸ Yeşua dönüp onların peşinden geldiklerini görünce, “**Ne arıyorsunuz?**” dedi.

O'na, “Rabbuni, nerede kalıyorsun?” dediler. 'Rabbuni' öğretmenim anlamına gelir.

³⁹ Onlara, “**Gelin ve görün**” dedi.

Gelip O'nun nerede kaldığını gördüler ve o gün O'nunla kaldılar.⁴⁰ Yuhanna'yı duyup Yeşua'nın peşinden giden iki kişiden biri Simon Petrus'un kardeşi Andreas'tı.⁴¹ Andreas ilkin kendi kardeşi Simon'u buldu ve ona, “Mesih'i bulduk!” dedi. Mesih, meshedilmiş olan demektir.⁴² Andreas kardeşini Yeşua'ya götürdü. Yeşua ona baktı, “**Sen Yuhanna'nın oğlu Simon'sun. Adın Kefas olacak**” dedi. Kefas kaya anlamındadır.⁴³ Yeşua, ertesi gün Galile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, “**Ardından gel**” dedi.⁴⁴ Filipus, Andreas ve Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı.⁴⁵ Filipus, Natanel'i buldu ve ona, “Moşe'nin Yasa'da bildirdiği ve peygamberlerin hakkında

yazdığı kişiyi, Yosef oğlu Nasıralı Yeşua'yı bulduk” dedi.

⁴⁶ Natanel ona, “Nasıra’dan iyi bir şey çıkabilir mi?” dedi. Filipus ona, “Gel de gör” dedi.

⁴⁷ Yeşua, Natanel’in kendisine doğru geldiğini gördü ve onun hakkında,

“İşte, kendisinde hile olmayan gerçek bir İsraili!” dedi.

⁴⁸ Natanel O’na, “Beni nereden tanıyorsun?” dedi.

Yeşua ona, **“Filipus seni çağırmadan önce incir ağacının altındayken seni gördüm”** dedi.

⁴⁹ Natanael O’na, “Öğretmenimiz, sen Tanrı’nın Oğlu’sun! Sen İsrail’in Kralı’sın!” dedi.

⁵⁰ Yeşua ona, **“Sana, ‘Seni incir ağacının altında gördüm’ dediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin!”** dedi.

⁵¹ Ona, **“Size doğrusunu söyleyeyim, bundan sonra göğün açıldığını ve Tanrı’nın meleklerinin İnsanoğlu’nun üzerine yükselip indiklerini göreceksiniz”** dedi.

2

¹ Üçüncü gün, Galile’nin Kana kentinde bir düğün vardı. Yeşua’nın annesi de oradaydı.

² Yeşua da öğrencileriyle birlikte düğüne davet edilmişti. ³ Şarapları tükenince Yeşua’nın annesi O’na, “Şarapları kalmadı” dedi.

⁴ Yeşua ona, **“Kadın, bunun seninle benimle ne ilgisi var? Benim vaktim henüz gelmedi”** dedi.

⁵ Annesi hizmetkârlara, “Size ne derse onu yapın” dedi. ⁶ Orada Yahudiler’in geleneksel temizliği için koyulmuş, her biri seksen ile yüz yirmi

litre su alan altı taş küp vardı. ⁷ Yeşua onlara, **“Küpleri suyla doldurun”** dedi. Böylece küpleri ağzına kadar doldurdular. ⁸ Onlara, **“Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün”** dedi. Onlar da bunu yaptılar. ⁹ Şölen başkanı, şarap haline gelen suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu ama getiren hizmetkârlar biliyordu.

Şölen başkanı güveyi çağırdı. ¹⁰ Ona, “Herkes önce iyi şarabı sunar, bol bol içildikten sonra da kötüyü çıkarır. Ama sen iyi şarabı şu ana dek sakladın!” dedi. ¹¹ Yeşua, bu ilk belirtiyi Galile’nin Kana Köyünde yaptı ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O’na iman ettiler.

¹² Bundan sonra kendisi, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kafarnahum’a gidip orada birkaç gün kaldılar. ¹³ Yahudiler’in Pesah Bayramı yakındı ve Yeşua Yeruşalem’e gitti. ¹⁴ Yeşua sığır, koyun, güvercin satanları ve para bozanları tapınakta otururken buldu. ¹⁵ İpten bir kamçı yaparak koyunlar ve sığırlarla birlikte hepsini tapıntan dışarı attı. Para bozanların paralarını çevreye saçıp masalarını devirdi. ¹⁶ Güvercinleri satanlara, **“Bunları buradan çıkarın! Babam’ın evini pazar yerine çevirmeyin!”** dedi. ¹⁷ Öğrencileri, “Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek” diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

¹⁸ Bunun üzerine Yahudiler O’na, “Bunları yaptığına göre bize nasıl bir belirti göstereceksin?” diye sordular.

¹⁹ Yeşua onlara, **“Bu tapınağı yıkn, üç gün içinde onu yeniden kuracağım”** diye yanıtladı.

20 Bunun üzerine Yahudiler, “Bu tapınağı inşa etmek kırk altı yıl sürdü! Üç günde mi kuracaksın?” 21 Oysa Yeşua’nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. 22 Bu nedenle Yeşua ölümden diriltildiğinde, öğrencileri O’nun bu sözünü hatırladılar. Kutsal Yazı’ya ve Yeşua’nın söylemiş olduğu söze iman ettiler.

23 Pesah Bayramı’nda, Yerusaleml’deyken, Yeşua’nın yaptığı belirtileri gören birçok kişi O’nun adına iman etti. 24 Ama Yeşua bütün insanları tanıdığı için onlara güvenmiyordu. 25 İnsana ilişkin kimsenin O’na tanıklık etmesine ihtiyacı yoktu. Çünkü insan yüreğinden geçenleri biliyordu.

3

1 Yahudiler’in Ferisiler’den olan Nikodim adında bir önderi vardı. 2 Bir gece Yeşua’ya gelerek, “Rabbuni, senin Tanrı’dan gelen bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça, hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz” dedi.

3 Yeşua ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça, Tanrı’nın Krallığı’nı göremez” dedi.

4 Nikodim, “Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?” diye sordu.

5 Yeşua şöyle yanıt verdi: “Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh’tan doğmadıkça, Tanrı’nın Krallığı’na giremez. 6 Bedenden doğan bedendir. Ruh’tan doğan ruhtur. 7 Sana, ‘Yeniden doğmalısın’ dediğime şaşma. 8 Rüzgâr dilediği yerde eser, sesini duyarsın,

ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes de böyledir.”

⁹ Nikodim Yeşua'ya, “Bunlar nasıl olabilir?” diye sordu.

¹⁰ Yeşua ona şu karşılığı verdi: “Sen İsrail'in öğretmeniye bunları anlamıyor musun? ¹¹ Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz ve siz bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. ¹² Size yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğimde inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanırsınız?

¹³ Gökten inmiş olan, İnsanoğlu'ndan başkası göğe çıkmamıştır.

¹⁴ Moşe çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu da öyle yukarı kaldırılmalıdır. ¹⁵ Öyle ki, O'na iman eden hiç kimse mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun. ¹⁶ Çünkü Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. O'na iman eden hiç kimse mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. ¹⁷ Çünkü Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi. Dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. ¹⁸ O'na iman eden yargılanmaz. İman etmeyen zaten yargılanmıştır, çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. ¹⁹ Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışıktan çok karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. ²⁰ Çünkü kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa gelmez. ²¹ Ama gerçeği yerine getiren kişi, yaptıklarının Tanrı'ya dayalı olduğu ortaya çıksın diye ışığa gelir.”

²² Bundan sonra Yeşua, öğrencileriyle birlikte Yahudiye diyarına geldi. Orada onlarla bir süre kaldı ve vaftiz etti. ²³ Yuhanna da Salim yakınlarındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada çok su vardı. Birçokları gelip vaftiz oluyordu. ²⁴ Yuhanna henüz hapse atılmamıştı.

²⁵ Yuhanna'nın öğrencileriyle bazı Yahudiler arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. ²⁶ Öğrencileri Yuhanna'ya gelip ona şöyle dediler: "Öğretmenimiz, Yarden Irmağı'nın ötesinde birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin kişi vaftiz ediyor ve herkes O'na gidiyor."

²⁷ Yuhanna şöyle yanıt verdi: "Bir adam, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. ²⁸ 'Ben Mesih değilim, O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz kendiniz tanıksınız. ²⁹ Gelin kiminse güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu, sesini duyunca çok sevinir. Böylece benim sevincim doruğa ulaştı.

³⁰ O yükselmeli, bense küçülmeliyim. ³¹ Yukarıdan gelen herkesten üstündür. Toprakтан olan, toprağa aittir ve topraktan söz eder. Gökten gelen herkesten üstündür. ³² Gördüğüne, işittiğine tanıklık eder; ama hiç kimse O'nun tanıklığını kabul etmez. ³³ O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. ³⁴ Çünkü Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçsüz verir. ³⁵ Baba Oğul'u sever ve her şeyi O'nun eline vermiştir. ³⁶ Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı onun üzerinde kalır."

4

1 Efendi, Ferisiler'in, Yeşua'nın Yuhanna'dan daha çok öğrenci topladığını ve vaftiz ettiğini duyduğunu öğrendi. 2 Oysa Yeşua'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı. 3 Yeşua Yahudiye'den ayrılıp Galile'ye gitti. 4 Yolculuk sırasında Samariya'dan geçmesi gerekiyordu.

5 Samariya'nın Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakov'un kendi oğlu Yosef'e vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. 6 Yakov'un kuyusu oradaydı. Yolculuktan yorulmuş olan Yeşua kuyunun yanına oturdu. Vakit öğleyin on iki sularıydı. 7 Samariyalı bir kadın su çekmeye geldi. Yeşua ona, “**Bana su ver içeyim**” dedi. 8 Çünkü öğrencileri yiyecek almak için kente gitmişti.

9 Samariyalı kadın O'na, “Sen bir Yahudi'sin. Nasıl olur da benden, Samariyalı bir kadından su istersin?” dedi. Yahudiler'in Samariyalılar'la ilişkileri yoktur.

10 Yeşua ona, “**Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver, içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi**” dedi.

11 Kadın O'na, “Efendim, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin” dedi. “Peki bu yaşam suyunu nereden bulacaksın? 12 Sen, bu kuyuyu bize veren, kendisi, çocukları ve sığırları ondan içmiş olan atamız Yakov'tan daha mı büyüksün?”

13 Yeşua ona şu karşılığı verdi: “**Bu sudan her içen yine susar. 14 Ama benim vereceğim sudan içen bir daha asla susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fişkırان bir pınar olacak.**”

15 Kadın, “Efendim, bu suyu bana ver ki, bir daha susamayayım, ne de buralara kadar su çekmeye geleyim” dedi.

16 Yeşua ona, “Git, kocanı çağır ve buraya gel” dedi.

17 Kadın, “Kocam yok” diye yanıtladı.

Yeşua ona, “Kocam yok demekle doğru söyledin.

18 Çünkü beş kocaya vardın ve şimdi birlikte yaşadığın kişi kocan değil. Bu konuda gerçeği söyledin” dedi.

19 Kadın O’na, “Efendim, anlıyorum ki sen bir peygambersin.

20 Atalarımız bu dağda tapındılar ve siz Yahudiler, tapınılması gereken yerin Yeruşalem’de olduğunu söylüyorsunuz.”

21 Yeşua ona şöyle dedi: “Kadın, inan bana, öyle bir vakit geliyor ki, Baba’ya ne bu dağda, ne de Yeruşalem’de tapınacaksınız! 22 Siz bilmediğiniz şeylere tapıyorsunuz. Biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler’den gelir. 23 Ama hakiki olarak tapınanların Baba’ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte o vakit şimdidir. Çünkü Baba kendisine böyle tapınanları arıyor. 24 Tanrı ruhtur, O’na tapınanlar ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.”

25 Kadın O’na, “Mesih denen meshedilmiş Olan’ın geleceğini biliyorum” dedi. “Geldiği zaman bize her şeyi bildirecek.”

26 Yeşua ona, “Seninle konuşan ben, O’yum” dedi. 27 Bunun üzerine öğrencileri geldi. Bir kadınla konuşmasını şaşkınlıkla karşıladılar. Yine de hiçbiri “Ne arıyordun?” ya da “Neden onunla

konusuyordun?” diye sormadı. ²⁸ Böylece kadın su testisini bırakıp kente gitti ve halka şöyle dedi: ²⁹ “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih olabilir mi?”

³⁰ Halk kentten çıkmış Yeşua'ya geliyordu. ³¹ Bu arada öğrenciler, “Öğretmenimiz, bir şeyler ye” diyordu.

³² Ama Yeşua onlara, “Benim sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var” dedi.

³³ Bunun üzerine öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?” diyorlardı.

³⁴ Yeşua onlara, “Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır” dedi. ³⁵ “Ekinleri biçmeye daha dört ay var” demiyor musunuz? Bakın, size söylüyorum, başınızı kaldırın ve tarlalara bakın. Ekinler zaten sararmış, biçilmeye hazır durumda. ³⁶ Biçen ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. Öyle ki, eken de, biçen de birlikte sevinsin. ³⁷ Çünkü, ‘Biri eker, diğeri biçer’ sözü burada doğrudur. ³⁸ Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları çalıştı, siz ise onların emeğinden faydalandınız.”

³⁹ O kentten birçok Samariyalı, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık eden kadının sözünden dolayı O'na iman etti. ⁴⁰ Samariyalılar yanına gelip yanlarında kalması için O'na yalvardılar. O da orada iki gün kaldı. ⁴¹ Daha birçokları O'nun sözüne iman etti. ⁴² Kadına, “Bizim iman etmememizin nedeni artık senin konuşman değil” dediler. “Çünkü kendimiz duyduk ve

O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olan Mesih olduğunu biliyoruz.”

⁴³ İki gün sonra Yeşua oradan ayrılıp Galile'ye gitti. ⁴⁴ Çünkü Yeşua'nın kendisi, bir peygamberin kendi ülkesinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. ⁴⁵ Böylece Galile'ye geldiğinde, bayramda Yeruşalem'de yaptığı her şeyi gören Galileliler O'nu iyi karşıladılar. Onlar da bayramda Yeruşalem'e gitmişlerdi. ⁴⁶ Yeşua, suyu şaraba dönüştürdüğü Galile'nin Kana Köyüne tekrar geldi. Oğlu Kafarnahum'da hasta olan bir saray memuru vardı. ⁴⁷ Adam Yeşua'nın Yahudiye'den Galile'ye geldiğini duyunca yanına gitti. Ölüm döşeğinde yatan oğlunu gelip iyileştirmesi için O'na yalvardı. ⁴⁸ Yeşua ona, **“Belirtiler ve harikalar görmedikçe, asla iman etmeyeceksiniz”** dedi.

⁴⁹ Saray memuru O'na, “Efendim, çocuğum ölmeden yetiş” dedi. ⁵⁰ Yeşua ona, **“Git, oğlun yaşayacak”** dedi. Adam, Yeşua'nın kendisine söylediği söze inandı ve yoluna gitti. ⁵¹ O daha yoldayken, hizmetkârları onu karşıladılar ve “Çocuğunuz yaşıyor!” dediler. ⁵² Oğlunun iyileşmeye başladığı saati onlara sordu. “Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü” dediler. ⁵³ O zaman baba bunun, Yeşua'nın kendisine, **“Oğlun yaşayacak”** dediği saat olduğunu anladı. Hem kendisi, hem de tüm ev halkı iman etti. ⁵⁴ Bu, Yeşua'nın Yahudiye'den Galile'ye gelişinde gösterdiği ikinci belirtiydi.

5

¹ Bu olaylardan sonra Yahudiler'in bir bayramı

vardı ve Yeşua Yerusaleml'e çıktı. ² Yerusaleml'de Koyun Kapısı'nın yanında, İbranicede Beyt-esta denilen, beş verandası olan bir havuz vardı. ³ Bunların içinde, suyun çalkalanmasını bekleyen hasta, kör, topal veya felçli çok sayıda insan yatardı. ⁴ Çünkü bir melek belirli zamanlarda havuza iner ve suyu çalkalardı. Suyun çalkalanmasından sonra havuza ilk giren derdinden kurtulurdu. ⁵ Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. ⁶ Yeşua onu orada yatariken görünce ve uzun zamandır hasta olduğunu anlayınca, "İyileşmek ister misin?" diye sordu.

⁷ Hasta adam ona, "Efendim, su çalkalandığında beni havuza indirecek kimsem yok, tam girmek üzereyken başka biri benden önce giriyor" dedi.

⁸ Yeşua ona, "Kalk, yatağını topla ve yürü" dedi.

⁹ Adam hemen iyileşti ve yatağını kaldırıp yürümeye başladı.

O gün Şabat Günü'ydü. ¹⁰ Yahudi yetkililer iyileşen hastaya, "Bugün Şabat Günü" dediler. "Yatağını toplaman Yasa'ya uygun değil."

¹¹ Adam onlara şu karşılığı verdi: "Beni iyileştiren, bana, 'Yatağını topla ve yürü' dedi."

¹² Sonra ona, "Sana, 'Yatağını topla ve yürü' diyen adam kim?" diye sordular.

¹³ Ama iyileşen adam O'nun kim olduğunu bilmiyordu. Zaten bulunduğu yer kalabalıktı ve Yeşua da çekilip gitmişti.

¹⁴ Sonra Yeşua adamı tapınakta buldu. Ona, "Bak, iyileştin. Daha fazla günah işleme, böylece başına daha kötü bir şey gelmesin" dedi.

15 Adam gidip kendisini iyileştirenin Yeşua olduğunu Yahudi yetkililere bildirdi. 16 Bu nedenle Yahudi yetkililer Yeşua'ya zulmettiler ve O'nu öldürmenin bir yolunu aradılar. Çünkü Şabat Günü böyle şeyler yapıyordu. 17 Ama Yeşua onlara, “Babam hâlâ çalışıyor, bu yüzden ben de çalışıyorum” dedi. 18 Bu nedenle Yahudi yetkililer O'nu öldürmek için daha çok çabaladılar. Çünkü yalnızca Şabat'ı bozmakla kalmamış, aynı zamanda Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'yla bir tutmuştu. 19 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, kendiliğinden hiçbir şey yapamaz. Ancak Baba'nın yaptıklarını görüp onları yapar. Ve Baba ne yaparsa Oğul da aynısını yapar. 20 Çünkü Baba, Oğul'u sever ve kendisinin yaptığı her şeyi O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler gösterecektir. 21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediklerine yaşam verir. 22 Çünkü Baba kimseyi yargılamaz, fakat bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. 23 Öyle ki herkes Baba'ya saygı gösterdiği gibi, Oğul'a da saygı gösterebilir. Oğul'a saygı göstermeyen, O'nu gönderen Baba'ya da saygı göstermez.”

24 “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle bir kişi yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. 25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı'nın Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları vakit geliyor ve geldi bile. 26 Baba'nın kendisinde yaşam olduğu gibi,

Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. ²⁷ O, İnsanoğlu olduğu için O'na yargılama yetkisi de verdi. ²⁸ Buna şaşmayın, çünkü mezarda yatanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri vakit geliyor. ²⁹ Mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapanlar yaşamak, kötülük yapanlar yargılanmak üzere dirilecekler. ³⁰ Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. Duyduğuma göre yargılarım ve yargım doğrudur. Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderen Babam'ın isteğini yerine getirmeyi amaç edindim.

³¹ “Kendim hakkında tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz.

³² Benim hakkımda tanıklık eden başka biri vardır. O'nun benim hakkımdaki tanıklığının doğru olduğunu biliyorum. ³³ Yuhanna'ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti.

³⁴ Benim almış olduğum tanıklık insandan değil. Ancak bunları siz kurtulasınız diye söylüyorum.

³⁵ Yuhanna, yanan ve parlayan bir kandildi ve sizler bir süre onun ışığında sevinmek istediniz.

³⁶ Ama benim tanıklığım Yuhanna'nunkinden daha üstündür. Çünkü Baba'nın tamamlamam için bana verdiği işler, yaptığım şu işler, beni Baba'nın gönderdiğine tanıklık ediyor. ³⁷ Beni gönderen Baba'nın kendisi benim için tanıklık etti. Hiçbir zaman ne O'nun sesini duydunuz ne de suretini gördünüz.

³⁸ O'nun sözü içinizde yaşamıyor. Çünkü gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.”

³⁹ “Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar sayesinde sonsuz yaşama sahip olduğunuzu

sanıyorsunuz. Oysa hakkımda tanıklık eden de bu yazılardır. ⁴⁰ Yine de yaşam bulmak için bana gelmek istemiyorsunuz. ⁴¹ İnsanlardan övgü beklemiyorum. ⁴² Ama sizi tanıyorum ve içinizde Tanrı sevgisi yok. ⁴³ Babam'ın adıyla geldim ve beni kabul etmiyorsunuz. Ama başka biri kendi adıyla gelse, onu kabul edeceksiniz. ⁴⁴ Birbirinizden övgüler kabul eden, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kazanmaya çalışmayan sizler bana nasıl iman edebilirsiniz?"

⁴⁵ "Sizi Baba'nın önünde suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan umut bağladığınız Moşe'dir. ⁴⁶ Moşe'ye iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. ⁴⁷ Ama onun yazdıklarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

6

¹ Bu olaylardan sonra Yeşua, Taberiye Denizi olarak da adlandırılan Galile Denizi'nin karşı yakasına gitti. ² Büyük bir kalabalık O'nu izliyordu. Çünkü O'nun hastalar üzerinde yapmış olduğu mucizeleri görmüşlerdi. ³ Yeşua dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. ⁴ Yahudiler'in Pesah Bayramı yaklaşıyordu. ⁵ Bu nedenle Yeşua başını kaldırıp büyük bir topluluğun kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "**Bunların yemesi için nereden ekmek alalım?**" dedi. ⁶ Bunu onu sınamak için söyledi, çünkü ne yapacağını kendisi biliyordu.

⁷ Filipus O'na, "Her birinin ağzına bir lokma ekmek koyabilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez" diye karşılık verdi.

⁸ Öğrencilerinden biri, Simon Petrus'un kardeşi Andreas O'na şöyle dedi: ⁹ “Burada beş arpa ekmeği ve iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar insan için bu ne ki?”

¹⁰ Yeşua, “**İnsanları yere oturtun**” dedi. Buldukları yer bol çayırlıktı. Böylece insanlar yere oturdu. Orada yaklaşık beş bin erkek vardı.

¹¹ Yeşua ekmekleri aldı, şükrettikten sonra öğrencilerine dağıttı ve öğrenciler de halka dağıttı. Aynı şekilde balıklardan da istedikleri kadar verdi.

¹² Herkes doyduktan sonra Yeşua öğrencilerine, “**Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey atılmasın**” dedi. ¹³ Böylece onları topladılar. Beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular.

¹⁴ Bu nedenle halk, Yeşua'nın yaptığı mucizeyi görünce, “Gerçekten dünyaya gelmesi beklenen peygamber budur” dediler.

¹⁵ Bu nedenle Yeşua, onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini bildiği için yalnız başına yine dağa çekildi.

¹⁶ Akşam olunca öğrencileri denize indiler.

¹⁷ Bir tekneye binip denizin karşı yakasındaki Kafarnahum'a gidiyorlardı. Artık hava kararmış, Yeşua henüz yanlarına gelmemişti. ¹⁸ Güçlü bir rüzgârın etkisiyle deniz kabarmaya başladı.

¹⁹ Bu durumda öğrenciler beş kilometre kadar kürek çektikten sonra, Yeşua'nın denizin üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını gördüler. Korkuya kapıldılar. ²⁰ Ama onlara, “**Benim, korkmayın**” dedi. ²¹ Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. Tekne hemen gidecekleri kıyıya ulaştı.

22 Ertesi gün denizin öbür kıyısında duran kalabalık, orada öğrencilerinin bindiği tekneden başka tekne olmadığını ve Yeşua'nın öğrencileriyle birlikte tekneye binmediğini gördü. Öğrencileri yalnız gitmişlerdi. 23 Ancak Efendi'nin şükretmesinden sonra halkın yemek yediği yerin yakınına Taberiye'den tekneler geldi. 24 Halk, Yeşua'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce, teknelere binip Yeşua'yı aramak için Kafarnahum'a geldiler. 25 O'nu denizin karşı yakasında bulduklarında, "Öğretmenimiz, buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

26 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, beni doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için arıyorsunuz. 27 Gelip geçici yiyecek için değil, İnsanoğlu'nun size vereceği sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir."

28 Bu nedenle O'na, "Tanrı'nın işlerini yapabilmek için ne yapmalıyız?" dediler.

29 Yeşua onlara, "Tanrı'nın işi, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıtladı.

30 Bunun üzerine O'na, "Öyleyse görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti göstereceksin? Ne yapacaksın?" dediler. 31 "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.' "

32 Yeşua onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, size gökten ekmeği Moşe vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verdi. 33 Çünkü

Tanrı'nın ekmeği gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.”

³⁴ Bunun üzerine O'na, “Efendimiz, bu ekmeği bize her zaman ver” dediler.

³⁵ Yeşua onlara, “Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen acıkmaz ve bana iman eden asla susamaz” dedi. ³⁶ “Beni gördüğünüzü söyledim ama yine de iman etmiyorsunuz. ³⁷ Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek. Bana geleni, hiçbir zaman geri çevirmem. ³⁸ Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. ³⁹ Beni gönderen Babam'ın isteği, bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmemem, son günde hepsini diriltmemdir. ⁴⁰ Beni gönderenin isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de onları son gün dirilteceğim.”

⁴¹ Yahudiler, “Gökten inen ekmek Ben'im” dediği için Yeşua'ya karşı söylenmeye başladılar. ⁴² “Annesini babasını tanıyoruz. Yosef'in oğlu Yeşua değil mi bu?” diyorlardı. “O zaman nasıl oluyor da ‘Gökten indim’ diyor?”

⁴³ Bu nedenle Yeşua onlara, “Aranızda söylenmeyin. ⁴⁴ Beni gönderen Babam bir kimseyi bana çekmedikçe kimse bana gelemez. Ve ben o kişiyi son günde dirilteceğim. ⁴⁵ Peygamberler, ‘Hepsi Tanrı tarafından eğitilicek’ diye yazmıştır. Bu nedenle, Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. ⁴⁶ Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı yalnızca Tanrı'dan gelen görmüştür. ⁴⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, bana iman edenin sonsuz yaşamı vardır. ⁴⁸ Yaşam ekmeği Ben'im. ⁴⁹ Atalarınız çölde

man yediler ve öldüler. ⁵⁰ İşte, ondan yiyenler ölmesin diye gökten inmiş olan yaşam ekmeği budur. ⁵¹ Gökten inmiş olan diri ekmek benim. Kim bu ekmekten yerse, sonsuza dek yaşayacak. Evet, dünyanın yaşamı için vereceğim ekmek benim bedenimdir” dedi.

⁵² Bunun üzerine Yahudiler, “Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?” diyerek kendi aralarında çekişmeye başladılar.

⁵³ Yeşua onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu’nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. ⁵⁴ Bedenimi yiyip kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. ⁵⁵ Çünkü benim bedenim gerçekten yiyecek, kanım gerçekten içecektir. ⁵⁶ Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. ⁵⁷ Yaşayan Baba’nın beni gönderdiği ve benim O’nun sayesinde yaşadığım gibi, beni yiyen de benim sayemde yaşayacaktır. ⁵⁸ Gökten inen ekmek budur. Atalarınızın yiyip öldüğü man gibi değildir. Bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.” ⁵⁹ Yeşua bunları Kafarnahum’da havrada öğretirken söyledi.

⁶⁰ Öğrencilerinden birçoğu bunu duyunca, “Bu söz çok ağır! Bunu kim kabul edebilir?” dediler.

⁶¹ Yeşua öğrencilerinin bu sözler hakkında söylediklerini bildiğinden, onlara, “Bu sizin tökezlemenize mi neden oluyor?” dedi. ⁶² “Peki ya İnsanoğlu’nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görseydiniz? ⁶³ Yaşam veren Ruh’tur. Bedenin hiçbir faydası yoktur. Size söylediğim sözler ruhtur ve yaşamdır. ⁶⁴ Ama yine de içinizde iman etmeyenler var.” Çünkü Yeşua, iman etmeyenlerin

ve kendisine ihanet edecek olanın kim olduğunu başından beri biliyordu. ⁶⁵ “**Bu nedenle size demiştim, Babam tarafından yönlendirilmedikçe hiç kimse bana gelemez**” dedi.

⁶⁶ Bunun üzerine öğrencilerinin çoğu geri döndü ve artık O’nunla yürümez oldu. ⁶⁷ Yeşua bu nedenle Onikiler’e, “**Siz de mi gitmek istiyorsunuz?**” dedi.

⁶⁸ Simon Petrus O’na, “Efendimiz, kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. ⁶⁹ Senin yaşayan Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettik ve bunu biliyoruz” dedi.

⁷⁰ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “**Siz Onikiler’i ben seçmedim mi? Yine de biriniz iblis değil mi?**”

⁷¹ Simon İskariot’un oğlu Yahuda’dan söz ediyordu. Çünkü kendisine ihanet edecek olan Onikiler’den birisi oydu.

7

¹ Bu olaylardan sonra Yeşua Galile’de dolaşmaya başladı. Çünkü Yahudi yetkililer O’nu öldürmeye çalıştıkları için Yahudiye’de dolaşmak istemiyordu.

² O sırada Yahudiler’in Çardak Bayramı yaklaşmıştı.

³ Bu nedenle kardeşleri O’na, “Buradan ayrıl ve Yahudiye’ye git, öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler” dediler. ⁴ “Çünkü kendini tanıtmak isteyen biri yaptıklarını gizlemez. Eğer bu şeyleri yapıyorsan kendini dünyaya göster.” ⁵ Kardeşleri bile O’na iman etmiyordu.

⁶ Bu nedenle Yeşua onlara, “**Benim vaktim daha gelmedi, ama sizin için zaman hep uygundur**” dedi. ⁷ “**Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü ben dünyanın işlerinin kötü**

olduğuna tanıklık ediyorum. ⁸ Siz bayrama gidin. Ben henüz gitmeyeceğim. Çünkü zamanım henüz dolmadı.”

⁹ Yeşua bunları onlara söyledikten sonra Galile’de kaldı. ¹⁰ Ama kardeşleri bayrama gidince, O da gitti. Ama bunu açıkça değil, gizlice yaptı. ¹¹ Bu nedenle Yahudi yetkililer bayramda O’nu arayıp, “Nerede O?” diye soruyorlardı. ¹² Kalabalıklar arasında O’nun hakkında çok söylenti vardı. Bazıları, “O iyi bir adamdır” diyordu. Bazıları ise, “Olur mu? Tam tersine halkı yoldan çıkarıyor” diyorlardı. ¹³ Yine de Yahudi yetkililerden korktukları için kimse O’nun hakkında açıkça konuşamıyordu. ¹⁴ Bayramın ortasında, Yeşua tapınağı girip öğretmeye başladı. ¹⁵ Bunun üzerine Yahudiler, “Hiç eğitim görmemiş bu adam, nasıl bu kadar bilgili olabilir?” diyerek hayrete düştüler.

¹⁶ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir. ¹⁷ Kim Tanrı’nın isteğini yerine getirmek isterse, öğretim Tanrı’dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. ¹⁸ Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğinin peşindedir, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O’nda haksızlık bulunmaz. ¹⁹ Moşe size Yasa’yı vermedi mi? Oysa hiçbiriniz Yasa’ya uymuyorsunuz. Neden beni öldürmeye çalışıyorsunuz?”

²⁰ Kalabalık, “Sen iblise tutulmuşsun! Kim seni öldürmek istiyor ki?” dedi.

²¹ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Bir mucize yaptım, hepimiz şaşkına döndünüz. ²² Moşe size sünnet buyruğunu verdi - bu aslında Moşe’den

değil, atalardan kalmadır - Şabat Günü bir erkek çocuğu sünnet ediyorsunuz. ²³ Madem Moşe'nin Yasası çiğnenmesin diye Şabat Günü birini sünnet ediyorsunuz da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kıızıyorsunuz? ²⁴ Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun.”

²⁵ Yeruşalem'den bazıları, “Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?” dediler. ²⁶ “İşte, açıkça konuşuyor ve O'na hiçbir şey söylemiyorlar. Yoksa önderler O'nun gerçekten Mesih olduğu bilgisine mi sahip?

²⁷ Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiğinde kimse O'nun nereden geldiğini bilmeyecek.”

²⁸ Yeşua tapınakta öğretirken şunları söyledi: “**Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden geldiğimi biliyorsunuz. Ben kendiliğimden gelmedim. Ama beni gönderen gerçektir. Siz O'nu tanımıyorsunuz.** ²⁹ Ben O'nu tanıyorum, çünkü ben O'ndanım ve beni O gönderdi.”

³⁰ Bunun üzerine Yeşua'yı yakalamak istediler, ama vakti henüz gelmediği için kimse O'na el sürmedi. ³¹ Halktan birçok kişi O'na iman etti. “Mesih geldiği zaman, bu adamın yaptığı mucizelerden daha fazlasını mı yapacak?” diyorlardı. ³² Ferisiler, halkın Yeşua hakkında bu şekilde fısıldaştıklarını duydular. Başkâhinlerle Ferisiler O'nu tutuklamak için görevliler gönderdiler.

³³ Sonra Yeşua, “**Bir süre daha sizinle kalacağım, sonra beni gönderene gideceğim**” dedi. ³⁴ “**Beni arayacaksınız, bulamayacaksınız. Benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz.**”

³⁵ Bunun üzerine Yahudiler kendi aralarında, “Bu adam nereye gidecek de O’nu bulamayacağız?” dediler. “Grekler arasına dağılmış olanlara mı gidip öğretecek? ³⁶ ‘Beni arayacaksınız, bulamayacaksınız’ ve ‘bulduğum yere siz gelemezsiniz’ demekle ne demek istiyor?”

³⁷ Bayramın son ve en büyük gününde, Yeşua ayağa kalktı ve yüksek sesle, “Bir kimse susadıysa, bana gelsin ve içsin! ³⁸ Kutsal Yazı’nın dediği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacaktır” dedi. ³⁹ Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh’la ilgili olarak söylüyordu. Çünkü Kutsal Ruh henüz verilmemişti. Çünkü Yeşua henüz yüceltilmemişti.

⁴⁰ Halkın çoğu bu sözleri işitince, “Gerçekten bu o peygamberdir” dedi. ⁴¹ Başkaları, “Bu Mesih’tir” diyordu. Ama bazıları, “Olamaz! Mesih Galile’den mi çıkacak?” dediler. ⁴² “Kutsal Yazı, Mesih’in David’in soyundan, David’in kenti Beytlehem’den gelecek demedi mi?” ⁴³ Böylece Yeşua’nın yüzünden halk arasında ayrılık doğdu. ⁴⁴ Bazıları O’nu yakalamak istediler, ama kimse O’na el sürmedi. ⁴⁵ Bundan sonra, görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, “O’nu neden getirmediniz?” diye sordular.

⁴⁶ Görevliler, “Hiç kimse bu adam gibi konuşmamıştır!” diye karşılık verdiler.

⁴⁷ Bunun üzerine Ferisiler onlara, “Siz de mi yoldan çıktınız?”

⁴⁸ Önderlerden ya da Ferisiler’den O’na iman eden var mı hiç? ⁴⁹ Yasa’yı bilmeyen bu halk lanetlidir” dediler.

50-51 Ferisiler'den biri olan ve daha önceden Yeşua'ya gelen Nikodim onlara, "Yasamıza göre, birini dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden o kişiyi yargılamak doğru mu?" dedi.

52 Ona, "Sen de mi Galilelisin? Araştır, Galile'den hiç peygamber çıkmadığını göreceksin" diye karşılık verdiler.

53 Sonra herkes kendi evine gitti.

8

1 Yeşua, Zeytin Dağı'na gitti. 2 Sabah çok erkenden yine tapınağa geldi. Bütün halk O'na geliyordu. Oturup onlara öğretmeye başladı. 3 Yazıcılar ve Ferisiler zina eden bir kadını getirdiler. 4 Kadını orta yere dikerek, "Öğretmen, bu kadını tam zina ederken yakaladık" dediler. 5 "Yasa'da Moşe bize bu tür kadınların taşlanması buyurmuştur. Bu kadın hakkında sen ne diyorsun?" 6 Bunu, Yeşua'yı suçlu çıkarabilmek için, O'nu denemek amacıyla söylüyorlardı.

Yeşua yere eğilmiş parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. 7 Ama aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu. Onlara, "**Aranızda kim günahsızsa, ilk taşı ona atsın**" dedi. 8 Yine eğildi ve parmağıyla toprağa yazı yazmayı sürdürdü.

9 Bunu işittikleri zaman en yaşlılardan başlayarak teker teker vicdanları mahkûm olmuş bir biçimde Yeşua'yı yalnız bıraktılar. Yeşua, bulunduğu yerde, ortaya dikilen kadınla yalnız kaldı. 10 Yeşua doğrulup, "**Kadın, seni suçlayanlar nerede? Kimse seni yargılamadı mı?**" diye sordu.

11 O, "Hiç kimse, Efendimiz" dedi.

Yeşua, “Ben de seni yargılamıyorum. Yoluna git. Bundan böyle günah işleme!” dedi.

¹² Yeşua yine onlara şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardından gelen karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.”

¹³ Bunun üzerine Ferisiler O’na, “Sen kendin hakkında tanıklık ediyorsun. Tanıklığın geçerli değil” dediler.

¹⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Kendim hakkında tanıklık etsem bile, tanıklığım doğrudur. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi biliyorum. Ama siz nereden geldiğimi, nereye gittiğimi bilmiyorsunuz.

¹⁵ Siz bedene göre yargıda bulunuyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam.

¹⁶ Yargılasam bile benim yargım doğrudur; çünkü yalnız değilim, beni gönderen Baba ile birlikteyim.

¹⁷ Yasanızda da iki kişinin tanıklığının geçerli olduğu yazılıdır. ¹⁸ Ben kendim için tanıklık ediyorum, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.”

¹⁹ Bunun üzerine O’na, “Baban nerede?” diye sordular.

Yeşua onlara, “Sizne beni ne de Babam’ı tanıyorsunuz. Beni tanısaydınız, Babam’ı da tanırdınız” dedi. ²⁰ Yeşua bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplama yerinde söyledi. Yine de kimse O’nu yakalamadı. Çünkü vakti henüz gelmemişti. ²¹ Yeşua yine onlara, “Ben gidiyorum, beni arayacaksınız ve günahlarınız içinde öleceksiniz. Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz” dedi.

22 Bunun üzerine Yahudi yetkililer, “**Benim gittiğim yere siz gelemesiniz**’ diyor. Yoksa kendini mi öldürecek?” dediler.

23 Yeşua onlara, “**Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım. Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.** 24 Bu nedenle size günahlarınız içinde öleceksiniz dedim. Çünkü benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz” dedi.

25 Bunun üzerine O’na, “Sen kimsin?” diye sordular.

Yeşua onlara, “**Başlangıçtan bu yana size ne dedimse, O’yum.** 26 Sizinle ilgili söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir ve ben O’ndan duyduklarımı dünyaya bildiriyorum” dedi.

27 Onlara Baba’dan söz ettiğini anlamadılar.

28 Bu nedenle Yeşua onlara, “**İnsanoğlu’nu yukarı kaldırdığınız zaman, benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama Babam’ın bana öğrettiği gibi konuştuğumu bileceksiniz.** 29 Beni gönderen benimlidir. Baba beni yalnız bırakmadı, çünkü ben her zaman O’nu hoşnut eden şeyleri yapıyorum” dedi.

30 Yeşua bunları söylerken birçokları O’na iman etti. 31 Yeşua, kendisine iman etmiş olan Yahudiler’e şöyle dedi: “**Eğer benim sözümde kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz.** 32 Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgürleştirecek.”

33 O’na, “Biz Avraham’ın soyundanız ve hiçbir zaman kimseye kölelik yapmadık” dediler. Nasıl olur da sen bize, “**Özgür olacaksınız**’ diyorsun?”

³⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir. ³⁵ Hizmetkâr sonsuza dek evde yaşamaz. Ama oğul sonsuza dek kalıcıdır. ³⁶ Bu nedenle Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olacaksınız. ³⁷ Avraham’ın soyundan olduğunuzu biliyorum. Buna karşın beni öldürmeye çalışıyorsunuz. Çünkü sözüme yüreğinizde yer vermiyorsunuz. ³⁸ Ben Babam’la gördüğüm şeyleri söylüyorum, siz babanızla gördüklerinizi yapıyorsunuz.”

³⁹ O’na, “Bizim babamız Avraham’dır” diye yanıt verdiler.

Yeşua onlara, “Eğer İbrahim’in çocukları olsaydınız, İbrahim’in işlerini yapardınız. ⁴⁰ Ama şimdi, Tanrı’dan işittiği gerçeği size bildiren beni öldürmeye çalışıyorsunuz. Avraham bunu yapmadı. ⁴¹ Siz babanızın işlerini yapıyorsunuz” dedi.

O’na “Biz zinadan doğmadık. Tek Babamız Tanrı’dır” dediler.

⁴² Yeşua onlara, “Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz, çünkü ben Tanrı’dan çıkıp geldim. Çünkü kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. ⁴³ Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Çünkü sözümü dinlemeye katlanamıyorsunuz. ⁴⁴ Siz babanız İblis’tensiniz ve babanızın isteklerini yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri bir katildi. Gerçekten yana olmadı ve onda gerçek yoktur. Yalan söylediğinde kendininkilerden söyler. Çünkü o yalancıdır ve yalanların babasıdır. ⁴⁵ Ama ben gerçeği söyledim için bana inanmıyorsunuz.

⁴⁶ Hangi biriniz beni günahla suçluyor? Eğer gerçeği söylüyorsam, neden bana iman etmiyor-

sunuz? ⁴⁷ Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini işitir. İşte bunun için işitmiyorsunuz, çünkü siz Tanrı'dan değilsiniz” dedi.

⁴⁸ Bunun üzerine Yahudiler O'na, “Sen, iblise tutulmuş bir Samariyalı'sın demekle haklı değil miyiz?” dediler.

⁴⁹ Yeşua, “Ben iblise tutulmuş değilim” dedi. “Ben Babam'ı onurlandırıyorum ve siz beni aşağılıyorsunuz. ⁵⁰ Ben kendi yüceliğimi aramıyorum, ama bunu arayan ve yargılayan biri var. ⁵¹ Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözümü tutarsa, ölümü asla görmeyecektir.”

⁵² Bunun üzerine Yahudiler O'na, “Senin iblise tutulmuş olduğunu biliyoruz” dediler. “Avraham da öldü, peygamberler de öyle. Ama sen diyorsun ki, ‘Bir kişi sözümü tutarsa, ölümü asla tatmaz’.

⁵³ Yoksa sen, ölen babamız Avraham'dan daha mı büyüksün? Peygamberler öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?”

⁵⁴ Yeşua şöyle yanıt verdi: “Eğer kendimi yüceltirsem, yüceliğim bir hiçtir. Beni yücelten, ‘Tanrımız’ diye seslendiğiniz Babam'dır. ⁵⁵ Siz O'nu tanımiyorsunuz, ama ben tanıyorum. ‘O'nu tanımiyorum’ dersem sizin gibi yalancı olurum. Ama O'nu tanıyor ve sözünü tutuyorum.

⁵⁶ Babanız Avraham benim günümü göreceği için sevinçten coşmuştu. Gördü ve sevindi.”

⁵⁷ Bunun üzerine Yahudiler, “Henüz elli yaşında bile değilsin! Üstelik Avraham'ı da mı gördün?” dediler.

⁵⁸ Yeşua onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim, Avraham var olmadan önce ‘BEN VARIM’ ” dedi.

59 Bunun üzerine O'nu taşlamak için yerden taş topladılar. Yeşua kendini gizledi; ortalarından gelip geçerek tapınaktan çıktı.

9

1 Yeşua yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. 2 Öğrencileri O'na, “Öğretmenimiz, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?” diye sordular.

3 Yeşua, “Ne o günah işledi, ne de anne babası” diye yanıtladı. “Tanrı'nın işleri onda açığa çıksın diye böyle doğdu. 4 Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyım. Kimsenin çalışamayacağı zaman, gece geliyor. 5 Ben dünyada olduğum sürece, dünyanın Işığı'yım.” 6 Bunu söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve körün gözlerine sürdü. 7 Ona, “Git, Şiloah Havuzu'nda yıkan” dedi. Şiloah gönderilmiş anlamına gelir. Böylece adam gidip yıkandı ve gözleri açılmış olarak geri döndü. 8 Bunun üzerine komşuları ve onun daha önceden kör olduğunu görenler, “Oturup dilenen adam bu değil mi?” dediler. 9 Bazıları, “Bu odur” diyordu. Bazıları da, “Hayır ona benziyor” diyordu.

Adam, “Ben uyum” dedi. 10 Bu nedenle ona, “Gözlerin nasıl açıldı?” diye sordular.

11 O, “Yeşua adında bir adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, ‘Şiloah Havuzu'na gidip yıkan’ dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı” dedi.

12 Sonra ona, “Nerede O?” diye sordular. “Bilmiyorum” dedi.

13 Önceden kör olan adamı Ferisiler'e getirdiler. 14 Yeşua'nın çamur yapıp gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü. 15 Bu nedenle Ferisiler de ona gözlerinin nasıl açıldığını sordular. Onlara, "Yeşua gözlerime çamur sürdü, yıkadım ve görüyorum" dedi.

16 Bu nedenle Ferisiler'den bazıları, "Bu adam Tanrı'dan değil, çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor" dediler. Başkaları, "Günahkâr bir adam nasıl böyle mucizeler yapabilir?" dediler. Bu nedenle aralarında ayrılık doğdu. 17 Bu yüzden köre tekrar sordular: "Gözlerini açan bu adam için sen ne diyorsun?" "O bir peygamberdir" dedi.

18 Bu nedenle Yahudi yetkililer, ta ki gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırana dek, onun önceden kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. 19 Onlara, "Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? O halde şimdi nasıl görüyor?" diye sordular.

20 Annesiyle babası onlara, "Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve doğuştan kör olduğunu biliyoruz. 21 Ama şimdi nasıl gördüğünü ve gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz. Kendisi ergin yaşadadır, ona sorun. Kendi adına konuşsun" dediler. 22 Annesiyle babası Yahudi yetkililerden korktukları için böyle söylediler. Çünkü Yahudi yetkililer, Yeşua'nın Mesih olduğunu açıkça söyleyenlerin, havra dışı edileceği konusunda kendi aralarında anlaşmışlardı. 23 Bu nedenle adamın anne babası, "Ergin yaşadadır, kendisine sorun" demişlerdi.

24 Böylece önceden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, "Tanrı adına gerçeği konuş. Bu adamın bir

günahkâr olduğunu biz biliyoruz” dediler.

²⁵ Bunun üzerine adam, “Günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum” dedi.

²⁶ Ona yine, “Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?” dediler.

²⁷ Onlara şu karşılığı verdi: “Size zaten söyledim, ama dinlemiyorsunuz. Neden tekrar duymak istiyorsunuz? Siz de mi O’nun öğrencisi olmak niyetindedesiniz?”

²⁸ Onu aşağılayarak, “Sen O’nun öğrencisisin, biz Moşe’nin öğrencileriyiz” dediler. ²⁹ “Tanrı’nın Moşe ile konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adama gelince, O’nun nereden geldiğini bilmiyoruz.”

³⁰ Adam onlara, “İnanılır gibi değil! Nereden geldiğini bilmiyorsunuz ama gözlerimi O açtı.

³¹ Tanrı’nın günahkârları dinlemediğini biliyoruz. Tanrı kendisine tapan ve isteğini yerine getiren insanı dinler.

³² Dünya var olduğundan beri, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı hiç duyulmamıştır. ³³ Bu adam Tanrı’dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı” dedi.

³⁴ Ona, “Tamamen günah içinde doğmuş birisin, sen mi bize öğreteceksin?” diye karşılık verdiler. Sonra onu dışarı attılar.

³⁵ Yeşua, adamı kovduklarını duydu. Onu bu-larak, “**Tanrı’nın Oğlu’na iman ediyor musun?**” diye sordu.

³⁶ Adam, “Kim O, Efendimiz? Söyle de kendisine iman edeyim” diye yanıtladı.

³⁷ Yeşua ona, “**O’nu gördün, seninle konuşan O’dur**” dedi.

38 “Efendimiz, iman ediyorum!” dedi. Ve Yeşua’ya tapındı.

39 Yeşua, “Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim” dedi.

40 Yanında duran bazı Ferisiler bunu duyunca, “Yoksa biz de mi körüz?” dediler.

41 Yeşua onlara, “Kör olsaydınız, günahınız olmazdı; ama şimdi ‘Görüyoruz’ dediğiniz için günahınız yerinde duruyor” dedi.

10

1 “Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip de başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. 2 Kapıdan girense koyunların çobanıdır. 3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar ve koyunlar onun sesini dinler. Kendi koyunlarını adıyla çağırır ve onları dışarı çıkarır. 4 Kendi koyunlarını dışarı çıkardığında önlere gider ve koyunları onu izler. Çünkü onun sesini bilirler. 5 Bir yabancıdan ardından gitmezler, ondan kaçarlardı. Çünkü yabancıdan sesini tanımazlar.” 6 Yeşua bu benzetmeyi onlara anlattıysa da, onlar O’nun ne demek istediğini anlamadılar.

7 Bunun üzerine Yeşua yine onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi. “Ben koyunların kapısıyım. 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttur, ama koyunlar onları dinlemedi. 9 Ben kapıyım. Benim aracılığım ile giren kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur. 10 Hırsız yalnızca çalıp, öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, dopdolu yaşama sahip olsunlar diye geldim. 11 Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları

için yaşamını verir. ¹² Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli bekçi, kurdun geldiğini görünce, koyunları bırakıp kaçar. Kurt, koyunları kapar ve onları dağıtır. ¹³ Adam kaçar. Çünkü ücret karşılığı tutulmuştur ve koyunları umursamaz. ¹⁴ Ben iyi çobanım. Benimkileri bilirim, onlar da beni bilir. ¹⁵ Baba'nın beni bildiği, benim de Baba'yı bildiğim gibi. Koyunlarım için canımı veririm. ¹⁶ Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Sesimi işitecekler, böylece tek çobanla tek sürü olacaklar. ¹⁷ Yaşamımı, yeniden geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. ¹⁸ Yaşamımı kimse benden alamaz, ben kendim onu veririm. Onu vermeye de yeniden geri almaya da gücüm var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.”

¹⁹ Bunun üzerine, bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık çıktı. ²⁰ Birçoğu, “O iblise tutulmuş bir delidir” dedi. “Neden O'nu dinliyorsunuz?” ²¹ Başkaları ise, “Bunlar iblise tutulmuş bir adamın sözleri olamaz” dedi. “İblis, körlerin gözlerini açabilir mi hiç?”

²² Yeruşalem'de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu.

²³ Mevsim kıştı. Yeşua tapınakta Solomon'un Eyvanı'nda yürüyordu.

²⁴ Bunun üzerine Yahudiler O'nun çevresini sardılar ve O'na, “Bizi daha ne kadar kuşku içinde bırakacaksın? Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle” dediler.

²⁵ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size söyledim, ama inanmıyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler benim hakkımda tanıklık ediyor.

26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü size söylediğim gibi benim koyunlarımdan değilsiniz. 27 Koyunlarım sesimi işitir, ben onları bilirim, onlar da peşimden gelir. 28 Onlara sonsuz yaşam veririm. Asla mahvolmayacaklar ve hiç kimse onları elimden kapamaz. 29 Onları bana veren Babam her şeyden büyüktür. Onları Babam'ın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. 30 Ben ve Baba biriz.”

31 Bunun üzerine Yahudi yetkililer O'nu taşlamak için yine yerden taş aldılar. 32 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size Babam'dan birçok iyi işler gösterdim. Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?”

33 Yahudiler O'na, “Seni iyi işlerden dolayı değil, ettiğin küfür için taşıyoruz. Çünkü insan olduğun halde kendini Tanrı yerine koyuyorsun” dediler.

34 Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “‘Siz ilahlarsınız dedim’ diye yasanızda yazılı değil mi? 35 Tanrı, sözünü gönderdiği kimselere ilahlar adını veriyor. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. 36 Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. O halde ‘Ben Tanrı'nın Oğlu'yum’ dediğim için, bana nasıl ‘Küfrediyorsun’ dersiniz? 37 Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. 38 Yok eğer yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yapılan işlere inanın. Öyle ki Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilip iman edesiniz.”

39 Bunun üzerine O'nu yine yakalamaya yel-tendiler. Ama Yeşua ellerinden sıyrılıp gitti. 40 Yine Yarden Irmağı'nın ötesine, Yuhanna'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı.

41 Birçokları O'na geldi. “Yuhanna hiç mucize yapmadı. Ama Yuhanna'nın bu adam hakkında söylediği her şey doğru çıktı” diyorlardı. 42 Orada birçokları O'na iman etti.

11

1 Mariyam ve kız kardeşi Marta'nın köyü olan Beytanya'dan Lazar adında bir adam hastaydı. 2 Hasta olan Lazar, Efendi'ye güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla ayaklarını silen Mariyam'ın kardeşiydi. 3 Bunun üzerine kız kardeşler, “Efendimiz, çok sevdiğin kişi hasta” diyerek Yeşua'ya haber gönderdiler. 4 Yeşua bunu duyunca, “Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliğine, Tanrı Oğlu'nun yüceltilmesine aracılık edecek” dedi. 5 Yeşua Marta'yı, kız kardeşini ve Lazar'ı severdi.

6 Öyleyken hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldı. 7 Bundan sonra öğrencilerine, “Yine Yahudiye'ye gidelim” dedi.

8 Öğrencileri O'na, “Öğretmenimiz, Yahudi yetkililer seni taşlamaya kalkıştılar. Yine mi oraya gidiyorsun?” dediler.

9 Yeşua onlara, “Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. 10 Ama gece yürüyen sendeler. Çünkü içinde ışık yoktur.” 11 Bunları söyledi ve sonra onlara, “Dostumuz Lazar uyudu. Ben onu uyandırmaya gidiyorum.”

12 Bunun üzerine öğrenciler, “Efendimiz, uyuyorsa iyileşecektir” dediler.

13 Yeşua onun ölümünden söz ediyordu. Ama onlar doğal uykudan söz ettiğini sandılar. 14 O zaman

Yeşua onlara açıkça, “Lazar öldü” dedi. ¹⁵ “İman edesiniz diye orada bulunmadığıma sizin adınıza seviniyorum. Haydi şimdi ona gidelim.”

¹⁶ Bunun üzerine ikiz diye anılan Tomas diğer öğrencilere, “Biz de gidelim, onunla birlikte ölelim” dedi.

¹⁷ Böylece Yeşua geldiğinde, Lazar’ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. ¹⁸ Beytanya Yeruşalem yakınlarında, yaklaşık on beş ok atımı uzaklıktaydı. ¹⁹ Yahudiler’den birçoğu, erkek kardeşlerini kaybeden Marta ile Mariyam’ı teselli etmeye gelmişti. ²⁰ Marta Yeşua’nın geldiğini duyunca O’nu karşılamaya çıktı, Mariyam ise evde kaldı. ²¹ Marta Yeşua’ya, “Efendimiz, sen burada olsaydın, kardeşim ölmezdi” dedi. ²² “Şimdi bile, Tanrı’dan ne dilersem, Tanrı’nın onu sana vereceğini biliyorum.” ²³ Yeşua ona, “**Kardeşin dirilecek**” dedi.

²⁴ Marta O’na, “Son gün, dirilişte onun yeniden dirileceğini biliyorum” dedi.

²⁵ Yeşua ona, “**Diriliş ve yaşam Ben’im**” dedi. “**Bana iman eden kişi ölse bile yaşayacaktır.** ²⁶ **Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?**”

²⁷ Marta, “Evet, Efendimiz” dedi. “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.”

²⁸ Bunu söyledikten sonra gidip kız kardeşi Mariyam’ı gizlice çağırdı. “Öğretmen burada, seni çağırıyor” dedi.

²⁹ Mariyam bunu duyunca hemen kalkıp Yeşua’nın yanına gitti. ³⁰ Yeşua henüz köye gelmemişti, hala Marta’nın O’nu karşıladığı

yerdeydi. ³¹ Mariyam'la birlikte evde bulunan ve onu teselli eden Yahudiler, Mariyam'in hızlıca kalkıp dışarı çıktığını görünce, ağlamak için mezara gittiğini düşünerek onun peşinden gittiler.

³² Mariyam, Yeşua'nın bulunduğu yere vardı. O'nu gördüğünde ayaklarına kapanarak, "Efendimiz, burada olsaydın, kardeşim ölmezdi" dedi.

³³ Yeşua, Mariyam'ın ve onunla gelen Yahudiler'in ağladığını görünce, ruhu derin bir üzüntüyle sarsıldı. ³⁴ "Onu nereye yatırdınız?" diye sordu.

O'na, "Efendimiz, gel de gör" dediler.

³⁵ Yeşua ağladı.

³⁶ Bunun üzerine Yahudiler, "Bakın, onu ne kadar seviyormuş!" dediler.

³⁷ Bazıları, "Körün gözlerini açan bu adam, Lazar'ın ölmesine de engel olamaz mıydı?" dediler.

³⁸ Bunun üzerine Yeşua yine derin bir hüznle mezara geldi. Mezar bir mağaraydı ve girişinde bir taş duruyordu. ³⁹ Yeşua, "Taşı kaldırın" dedi.

Ölmüş olanın kız kardeşi Marta, "Efendimiz, bu zamana dek artık kokmuştur, öleli dört gün oldu" dedi.

⁴⁰ Yeşua ona, "İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceğini sana söylemedim mi?" dedi.

⁴¹ Böylece ölünün yattığı yerden taşı kaldırdılar. Yeşua gözlerini gökyüzüne dikip, "Baba, beni dinlediğin için sana şükrediyorum. ⁴² Beni her zaman dinlediğini biliyorum. Ama bunu etrafımda duran kalabalık için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim" dedi. ⁴³ Bunu söyledikten sonra yüksek sesle, "Lazar, çık dışarı!" diye bağırdı.

44 Ölmüş olan dışarı çıktı. Eli ve ayağı sargılarla bağlı ve yüzü bir bezle sarılıydı.

Yeşua onlara, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.

45 Bunun üzerine, Mariyam’a gelip Yeşua’nın yaptıklarını gören Yahudiler’den birçoğu O’na iman etti. 46 Ama onlardan bazıları

Ferisiler’e gidip Yeşua’nın yaptıklarını onlara anlattı. 47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler Yüksel Kurul’u toplayıp, “Ne yapacağız? Bu adam birçok belirti gerçekleştiriyor” dediler. 48 “O’nu böyle bırakırsak, herkes O’na iman edecek. Romalılar da gelip hem kutsal yerimizi hem de ulusumuzu yok edecek.”

49 Ama içlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi. 50 “Bütün ulus yok olacağına, halk için bir adamın ölmesinin bizim yararımıza olduğunu anlamıyor musunuz?”

51 Bunu kendiliğinden söylememiştir. O yılın başkâhini olarak, Yeşua’nın ulusun yararına öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunmuştu.

52 Yalnızca ulus yararına değil, aynı zamanda Tanrı’nın çocuklarını bir araya toplamak için de ölecekti. 53 O günden itibaren O’nu öldürmek için kendi aralarında düzen kurmaya başladılar. 54 Bu nedenle Yeşua artık Yahudiler arasında açıktan dolaşamaz oldu. Oradan çöle yakın bir yere, Efraim adlı kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

55 Yahudiler’in Pesah Bayramı yaklaşıyordu. Çevre köylerden birçok kişi kendilerini arındırmak üzere Pesah Bayramı’ndan önce Yerusaleml’e gittiler. 56 Orada Yeşua’yı arıyor, tapınaktayken birbirlerine, “Ne dersiniz, bayrama hiç

gelmeyecek mi?” diye konuşuyorlardı. ⁵⁷ Başkâhinler ve Ferisiler, O'nun nerede olduğunu bilen varsa haber versin diye buyurmuşlardı. Öyle ki O'nu yakalayabilsinler.

12

¹ Pesah Bayramı'ndan altı gün önce Yeşua, ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. ² Böylece orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. Lazar da Yeşua'yla birlikte masada oturanlar arasındaydı. ³ O sırada Mariyam, çok değerli saf hintsümbülü yağından bir litre alıp Yeşua'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Tüm ev yağın güzel kokusuyla kaplandı. ⁴⁻⁵ O zaman öğrencilerinden biri, sonradan Yeşua'ya ihanet edecek olan Simon'un oğlu Yahuda İskariot, “Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?” dedi. ⁶ Bunu, yoksullara değer verdiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve içine konulandan çalıyordu. ⁷ Yeşua, “Kadını rahat bırak. Bunu gömüleceğim gün için sakladı. ⁸ Çünkü yoksullar her zaman aranızda olacaktır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.”

⁹ Yahudiler'den büyük bir kalabalık Yeşua'nın orada olduğunu öğrendi ve yalnızca Yeşua için değil, ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için geldiler. ¹⁰ Başkâhinler Lazar'ı da öldürmek için bir düzen kurdular. ¹¹ Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip Yeşua'ya iman ediyordu.

¹² Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük bir kalabalık Yeşua'nın Yeruşalem'e gelmekte olduğunu duydu. ¹³ Palmiye dallarını alıp O'nu karşılamaya çıktılar. "Hozana! Efendi'nin adıyla gelene, İsrail Kralı'na övgüler olsun!" diye bağırıyorlardı.

¹⁴⁻¹⁵ Yeşua bir sığa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, "Korkma, Siyon kızı! İşte, Kralın sığaya binmiş geliyor." ¹⁶ Öğrencileri ilk başta bu olanları anlamadılar. Ama Yeşua yüceltikten sonra bunların O'nun hakkında yazıldığını ve halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar.

¹⁷ Lazar'ı mezardan çağırıp ölümden dirilttiğinde yanında bulunan kalabalık buna tanıklık etti. ¹⁸ Bu nedenle Yeşua'nın bu mucizesini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. ¹⁹ Bunun üzerine Ferisiler kendi aralarında, "Bakın, elinizden bir şey gelmiyor. İşte, tüm dünya O'nun peşinden gidiyor" dediler.

²⁰ Bayramda tapınmak için gelenler arasında bazı Grekler de vardı.

²¹ Bunlar, Galile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelip ona, "Efendimiz, Yeşua'yı görmek istiyoruz" dediler. ²² Filipus gelip Andreas'a haber verdi. Andreas'la Filipus gelip Yeşua'ya anlattılar. ²³ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "İnsanoğlu'nun yüceltileceği vakit geldi. ²⁴ Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe, tek başına kalır. Ama ölürse, bol ürün verir. ²⁵ Hayatını seven onu kaybeder. Bu dünyadaki hayatını hiçe sayan ise onu sonsuz yaşam için saklar. ²⁶ Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem, bana hizmet

eden de orada bulunsun. Kim bana hizmet ederse, Baba onu onurlandıracaktır.”

²⁷ “Artık canım üzüntüyle sıkıntı çekiyor. Ne diyeyim? ‘Baba, kurtar beni bu vakitten’ mi diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim.

²⁸ Baba, adını yücelt!”

Sonra gökten bir ses geldi: “Adımı yücelttim, yine yücelteceğim.”

²⁹ Bunun üzerine, orada bulunan ve bunu işiten kalabalık, “Gök gürlendi” dedi. Diğerleri, “O’nunla bir melek konuştu” dedi.

³⁰ Yeşua, “Bu ses benim için değil, sizin için geldi” dedi. ³¹ “Şimdi bu dünyanın yargılanma zamanıdır. Şimdi bu dünyanın egemeni kovulacak. ³² Ben yerden yukarı kaldırıldığımda, bütün insanları kendime çekeceğim.” ³³ Yeşua bunu nasıl bir ölümle öleceğini belirtmek için söyledi. ³⁴ Kalabalık O’na şöyle yanıt verdi: “Kutsal Yasa’dan duyduğumuza göre, Mesih sonsuza dek kalacaktır. Öyleyse nasıl oluyor da sen, ‘İnsanoğlu’nun yukarı kaldırılması gerekiyor’ diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?”

³⁵ Bunun üzerine Yeşua onlara, “Kısa bir süre daha Işık aranızda olacak” dedi. “Işığınız varken yürüyün ki, karanlık üstünüze gelmesin. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. ³⁶ Işığınız varken, ışığa iman edin. Öyle ki ışık çocukları olasınız.” Yeşua bunları söyledikten sonra oradan ayrılıp onlardan gizlendi. ³⁷ Önlerinde bunca belirti gerçekleştirilmesine karşın O’na iman etmediler. ³⁸ Bunlar Peygamber Yeşaya’nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Efendimiz, verdiğimiz habere kim inandı? Efendi'nin gücü kime gösterildi?”

³⁹ Bu nedenle iman edemiyorlardı. Yine Yeşaya şöyle demişti:

⁴⁰ “Onların gözlerini kör etti, Yüreklerini katılaştırdı, Gözleriyle görmesinler, Ve yürekleriyle anlayıp dönmesinler diye. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.”

⁴¹ Yeşaya, Yeşua'nın yüceliğini görmüş ve O'nun hakkında bunları söylemişti. ⁴² Yine de önderlerden birçoğu O'na iman etti. Ama Ferisiler'den korktuklarından, havra dışı edilmemek için bunu açıkça söylemediler. ⁴³ Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı'dan gelen övgüden üstün tutuyorlardı.

⁴⁴ Yeşua yüksek sesle, “**Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur**” dedi. ⁴⁵ “**Beni gören de, beni göndereni görür.**”

⁴⁶ **Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye dünyaya ışık olarak geldim.** ⁴⁷ **Sözlerimi işitip de inanmayı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, kurtarmaya geldim.** ⁴⁸ **Beni reddedip sözlerimi kabul etmeyi yargılayacak olan biri vardır. O kişiyi son günde yargılayacak olan söylediğim sözdür.** ⁴⁹ **Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu.** ⁵⁰ **O'nun buyruğu sonsuz yaşamdır. Bunun için söylediğim her sözü, Baba'nın bana bildirdiği gibi söylüyorum.”**

13

¹ Pesah Bayramı'ndan önceydi. Yeşua, bu dünyadan ayrılarak Baba'ya gideceği saatin

geldiğini biliyordu. Dünyada kendisinin olanları hep sevmiştir ve onları sonuna dek sevdi. ² Akşam yemeği sırasında, İblis, Simon oğlu Yahuda İskariot'un yüreğine Yeşua'yı ele verme düşüncesini koymuştu. ³ Yeşua, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve yine Tanrı'ya döneceğini biliyordu.

⁴ Yemekten kalktı, giysisinin üstlüğüne bir kenara koydu, bir havlu alıp beline sardı. ⁵ Sonra leğene su koyup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline sardığı havluyla kurulamaya başladı. ⁶ Sonra Simon Petrus'a geldi. Simon, "Efendimiz, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?" dedi.

⁷ Yeşua ona, "Şimdi ne yaptığımı bilmiyorsun, ama daha sonra anlayacaksın" diye yanıtladı.

⁸ Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi.

Yeşua ona, "Yıkamazsam, benimle bir payın olmaz" diye yanıtladı.

⁹ Simon Petrus O'na, "Efendimiz, o zaman yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi.

¹⁰ Yeşua ona, "Yıkanmış kişinin ayaklarının yıkanması yeterlidir, artık o tümünden temizdir" dedi. "Siz de temizsiniz ama hepiniz değil."

¹¹ Kendisine ihanet edecek kişiyi bildiği için, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti. ¹² Ayaklarını yıkadıktan sonra üstlüğüne giyip sofraya oturdu. Onlara, "Size ne yaptığımı anlıyor musunuz? ¹³ Siz bana 'Öğretmen' ve 'Efendi' diyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü ben öyleyim. ¹⁴ Eğer ben Efendi ve Öğretmen'ken ayaklarınızı yıkadığıma göre, siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.

15 Size yaptığımın aynısını yapasınız diye size bir örnek gösterdim. 16 Size doğrusunu söyleyeyim, hizmetkâr efendisinden, elçi de kendini gönderenden üstün değildir. 17 Eğer bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!” dedi.

18 “Hepiniz hakkında söylemiyorum, ben kimleri seçtiğimi biliyorum. Ama Kutsal Yazı yerine gelmeliydi, ‘Benimle ekmek yiyen bana ihanet etti.’

19 Bunları size gerçekleşmeden önce, daha şimdiden söylüyorum. Öyle ki gerçekleştiğinde benim O olduğuma iman edesiniz. 20 Size doğrusunu söyleyeyim, gönderdiğim kişiyi kabul eden, beni kabul etmiş olur. Ve beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.”

21 Bunları söyledikten sonra Yeşua ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Şöyle tanıklık etti: “Size doğrusunu söyleyeyim, biriniz bana ihanet edecek.”

22 Öğrenciler kimin hakkında konuştuğunu merak ederek birbirlerine baktılar. 23 Öğrencilerinden biri, Yeşua’nın sevdiği öğrenci Yeşua’nın göğsüne yaslanmıştı. 24 Simon Petrus ona, kimden söz ettiğini Yeşua’ya sorması için işaret etti.

25 O da Yeşua’nın göğsüne yaslanmış vaziyette, “Efendimiz, kimdir o?” diye sordu.

26 Bunun üzerine Yeşua, “Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur” dedi. Böylece ekmeği batırıp, Simon İskariot’un oğlu Yahuda’ya verdi.

27 Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi.

Sonra Yeşua ona, “Ne yapacaksan çabuk yap” dedi.

²⁸ Sofrada oturanlardan hiç kimse Yeşua'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. ²⁹ Para kutusu Yahuda'da olduğundan içlerinden bazıları Yeşua'nın ona, "Bayram için gerekli şeyleri satın al" ya da "Yoksullara bir şey ver" dediğini sandılar. ³⁰ Yahuda lokmayı alınca hemen dışarı çıktı. Geceydi.

³¹ Yahuda dışarı çıkınca Yeşua, "Şimdi İnsanoğlu yüceltildi ve Tanrı O'nda yüceltildi" dedi. ³² "Eğer Tanrı O'nda yüceltildiyse, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecektir. Hem de O'nu hemen yüceltecektir.

³³ Çocuklar, bir süre daha sizinle olacağım. Beni arayacaksınız, Yahudiler'e, 'Gideceğim yere gelemezsiniz' dediğim gibi, şimdi size söylüyorum.

³⁴ Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Benim sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. ³⁵ Birbirinize sevginiz olursa, bununla herkes benim öğrencilerim olduğunuzu bilecektir."

³⁶ Simon Petrus O'na, "Efendimiz, nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Yeşua, "Gideceğim yere şimdi peşimden gelemezsiniz, ama sonra geleceksiniz" diye yanıtladı.

³⁷ Petrus O'na, "Efendimiz, neden şimdi senin peşinden gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!" dedi.

³⁸ Yeşua ona, "Benim için canını mı verirsin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin."

14

¹ "Yüreğiniz sıkılmasın, Tanrı'ya iman edin. Bana da iman edin.

² Babam'ın meskeninde kalınacak çok ev var. Öyle olmasaydı, size söyledim. Size yer hazırlamaya gidiyorum. ³ Gidip size yer hazırlarsam, siz de benim olduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım. ⁴ Gideceğim yeri ve yolu biliyorsunuz.”

⁵ Tomas, “Efendimiz, nereye gittiğini bilmiyoruz” dedi. “Yolu nasıl bilebiliriz?”

⁶ Yeşua ona, “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan kimse Baba'ya gelemez. ⁷ Beni tanımış olsaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Bundan böyle artık O'nu tanıyorsunuz ve O'nu gördünüz.”

⁸ Filipus O'na, “Efendimiz, bize Baba'yı göster, bu bize yeter” dedi.

⁹ Yeşua ona, “Filipus ne zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı?” dedi. “Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl ‘Bize Baba'yı göster’ diyorsun? ¹⁰ Benim Baba'da, Baba'nın bende olduğuna inanmıyor musunuz? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söyleyemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. ¹¹ Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç olmazsa bu işler nedeniyle iman edin. ¹² Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri bana iman eden de yapacaktır. Hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Babam'a gidiyorum. ¹³ Baba Oğul'da yüceltilsin diye benim adımla ne dilerse yapacağım. ¹⁴ Benim adımla benden bir şey dilerse yapacağım. ¹⁵ Beni seviyorsanız, buyruklarımı tutarsınız. ¹⁶ Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye

size başka bir Tesellici, Gerçeğin Ruhu'nu verecek. ¹⁷ O, dünyanın kabul edemeyeceği Gerçeğin Ruhu'dur. Dünya O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü sizinle yaşıyor ve içinizde olacaktır.

¹⁸ Sizi yetim bırakmayacağım. Size geri geleceğim. ¹⁹ Kısa bir süre sonra artık dünya beni görmeyecek ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşıyorum, bu nedenle siz de yaşayacaksınız. ²⁰ O gün bileceksiniz ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. ²¹ Beni seven buyruklarımı benimseyip tutar. Beni seveni, Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.”

²² Yahuda (İskariot değil) O'na, “Efendimiz, nasıl oluyor da kendini dünyaya değil de bize göstereceksin?” dedi.

²³ Yeşua ona şu karşılığı verdi: “Beni seven, sözümü tutar. Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. ²⁴ Beni sevmeyen sözlerimi tutmaz. Duyduğunuz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır. ²⁵ Bunları size daha yanınızdayken söyledim.

²⁶ Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Tesellici, Kutsal Ruh size her şeyi öğretecek ve tüm söylediklerimi size hatırlatacak. ²⁷ Size esenlik bırakıyorum. Size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.

²⁸ ‘Gidiyorum ama yine size geleceğim’ dediğimi duydunuz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. ²⁹ Bunları size şimdiden, her şey gerçekleşmeden önce söyledim. Öyle ki

gerçekleştğinde iman edesiniz. ³⁰ Artık sizinle daha fazla konuşmayacağım. Çünkü dünyanın beyi geliyor ve onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yok. ³¹ Ama dünya Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi bilsin. Kalkın, buradan gidelim.”

15

¹ “Ben gerçek asmayım ve Babam çiftçidir. ² Bende ürün vermeyen her çubuğu ayırır. Ürün veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budar. ³ Size söylediğim sözden ötürü siz şimdiden temizsiniz.

⁴ Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmadıkça kendiliğinden ürün veremeyeceği gibi, siz de bende kalmazsanız ürün veremezsiniz. ⁵ Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi bol ürün verir. Çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız. ⁶ Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Bunları toplayıp yakılmak üzere ateşe atarlar. ⁷ Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir.”

⁸ “Babam, bol ürün vermenizle yüceltilir. Böylece öğrencilerim olursunuz. ⁹ Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Sevgimde kalın. ¹⁰ Buyruklarımı tutarsanız, sevgimde kalırsınız. Tıpkı benim de Baba'nın buyruklarını tutup O'nun sevgisinde kaldığım gibi. ¹¹ Bunları size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.”

12 “Buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. 13 Hiç kimsede, birinin dostları uğruna yaşamını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. 14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. 15 Artık size hizmetkâr demiyorum, çünkü hizmetkâr efendisinin ne yaptığını bilmez. Ama ben size dost diyorum, çünkü Babam’dan işittiğim her şeyi size bildirdim. 16 Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip ürün veresiniz ve ürününüz kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki benim adıyla Baba’dan ne dilerseniz, size versin.”

17 “Birbirinizi sevin, size buyruğum budur. 18 Eğer dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. 19 Dünyadan olsaydınız, dünya kendinin olanı severdi. Dünyadan değilsiniz ama ben sizi dünyadan seçtim. Bu nedenle dünya sizden nefret ediyor.

20 Size söylediğim sözü hatırlayın: ‘Hizmetkâr efendisinden üstün değildir.’ Bana zulmediyorlarsa, size de zulmedecekler. Eğer benim sözümü tuttularsa, sizinkini de tutacaklar. 21 Bütün bunları benim adım uğruna size yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar.

22 Gelmemiş ve onlarla konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı.

Ama şimdi günahları için hiçbir özürleri yok. 23 Benden nefret eden, Babam’dan da nefret eder. 24 Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Ama şimdi yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam’dan nefret ettiler.

²⁵ Bu, yasalarında yazılı, ‘Benden sebepsiz yere nefret ettiler’ sözü yerine gelsin diye oldu.”

²⁶ “Baba’dan size göndereceğim Tesellici, Baba’dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. ²⁷ Siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başından beri benimle birliktesiniz.”

16

¹ “Bunları size, sendeleyip düşmeyeziniz diye söyledim. ² Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir zaman geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı’ya hizmet ettiğini sanacak. ³ Bunları yapacaklar, çünkü ne Baba’yı ne de beni tanıyorlar. ⁴ Bunları size şimdiden anlatıyorum. Öyle ki, zamanı gelince bunları size anlattığımı hatırlayın. Bunları size başlangıçta söylemedim çünkü sizinle birlikteydim. ⁵ Ama şimdi beni gönderene gidiyorum ve hiçbiriniz bana, ‘Nereye gidiyorsun?’ diye sormuyor. ⁶ Ama bunları size söylediğim için yüreğiniz kederle kaplandı. ⁷ Size gerçeği söylüyorum, benim gitmem sizin yararınızdır. Çünkü ben gitmezsem Tesellici size gelmez. Ama gidersem, O’nu size gönderirim.

⁸ O gelince günah, doğruluk ve yargı hakkında dünyayı ikna edecek.

⁹ Günah hakkında, çünkü bana iman etmezler. ¹⁰ Doğruluk hakkında, çünkü Babam’a gidiyorum ve artık beni görmeyeceksiniz. ¹¹ Yargı hakkında, çünkü bu dünyanın beyi yargılandı.”

¹² “Size anlatacak daha çok şeyim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. ¹³ Ancak O, yani Gerçeğin Ruhu geldiğinde, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak,

yalnızca duyduklarını söyleyecek. Size gelecekte olacakları bildirecek. ¹⁴ O beni yüceltecek, çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek. ¹⁵ Baba'nın sahip olduğu her şey benimdir. Bu nedenle benim olandan alacak ve size bildirecek dedim. ¹⁶ Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz. Yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz.”

¹⁷ Bunun üzerine öğrencilerinden bazıları birbirlerine, “Bize, ‘Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz’ diyerek acaba ne demek istiyor?” dediler. “Bununla birlikte ‘Çünkü Baba'ya gidiyorum’ diyor. ¹⁸ ‘Kısa bir süre’ dediği nedir? Ne dediğini anlamıyoruz” dediler.

¹⁹ Yeşua kendisine soru sormak istediklerini anladı ve onlara, “‘Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz’ sözümü mü tartışıyorsunuz? ²⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, ama dünya sevinecek. Üzüleceksiniz ama üzüntünüz sevince dönüşecek. ²¹ Kadın doğum vakti ağrı çeker. Çünkü zamanı gelmiştir. Ama doğurduktan sonra, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektığı acıyı hatırlamaz olur. ²² Sizler de şimdi üzüntü içindesiniz. Ama sizi yeniden göreğim ve yüreğiniz sevinçle dolacak. Sevincinizi kimse sizden alamaz” dedi.

²³ “O gün gelince bana hiçbir soru sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne derseniz, onu size verecektir. ²⁴ Şimdiye dek benim adımla hiçbir şey dilemediniz. Dileyin ve alacaksınız, öyle ki sevinciniz dolup taşsın. ²⁵ Bunları size

benzetmelerle anlattım. Ama benzetmelerle konuşmayacağım, size Baba'yı açıkça tanıtacağım zaman geliyor. ²⁶ O gün benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba'dan istekte bulunacağımı söylemiyorum.

²⁷ Çünkü Baba sizi seviyor; çünkü beni sevdiniz ve benim Baba'dan çıkıp geldiğime iman ettiniz. ²⁸ Ben Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Yine dünyadan ayrılıp Baba'ya dönüyorum.”

²⁹ Öğrencileri O'na, “Bak, şimdi açık açık konuşuyorsun, hiç benzetmeler kullanmıyorsun” dediler. ³⁰ “Artık senin her şeyi bildiğini ve kimsenin sana soru sormasına gerek olmadığını anlıyoruz. Bu nedenle Tanrı'dan geldiğine iman ediyoruz.”

³¹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Şimdi iman ediyor musunuz?”

³² İşte şimdi, hepimizin evlerinize gitmek üzere dağılacağı ve beni yalnız bırakacağınız zaman geliyor, evet geldi bile. Ama ben yalnız değilim, çünkü Baba benimle birlikte. ³³ Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyaya galip geldim!”

17

¹ Yeşua bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırıp, “Baba, vakit geldi” dedi. “Oğlun'u yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin. ² O'na tüm insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O da kendisine verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. ³ Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve

gönderdiğin Yeşua Mesih'i bilmeleridir. ⁴ Seni yeryüzünde yücelttim. Yapmam için bana verdiğin işi tamamladım. ⁵ Şimdi, Baba, dünya var olmadan önce seninleyken sahip olduğum yücelikle beni yanında yücelt. ⁶ Adını dünyadan bana verdiğin insanlara açıkladım. Onlar senindi, sen onları bana verdin ve sözünü tuttular. ⁷ Şimdi bana verdiğin her şeyin senden olduğunu biliyorlar. ⁸ Çünkü bana verdiğin sözleri onlara verdim. Onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten biliyorlar. Beni senin gönderdiğine iman ettiler. ⁹ Onlar için dilekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dilekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. ¹⁰ Benim olan her şey senindir, seninkiler de benim. Ve ben onlarda yüceltildim. ¹¹ Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadadır. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. ¹² Dünyada onlarla birlikteyken, adınla onları korudum. Bana verdiklerini korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başkası zarar görmedi. ¹³ Ama şimdi sana geliyorum ve sevincim onlarda tamamlansın diye bunları dünyadayken söylüyorum. ¹⁴ Onlara senin sözünü bildirdim. Dünya onlardan nefret etti, çünkü ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller. ¹⁵ Onları dünyadan almanı değil, kötü olandan koruman için dilekte bulunuyorum. ¹⁶ Ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller. ¹⁷ Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. ¹⁸ Beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. ¹⁹ Onlar

da gerçekte kutsal kılınsınlar diye, kendimi onların uğruna adıyorum. ²⁰ Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edecek olanlar için de dilekte bulunuyorum. ²¹ Hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende, benim sende olduğum gibi, onlar da bizde bir olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. ²² Bana verdiğin yüceliği ben de onlara verdim. Öyle ki bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar. ²³ Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir bütünlük içinde olsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini bilsin. ²⁴ Baba, bana verdiğin kişilerin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını istiyorum. Öyle ki, bana vermiş olduğun yüceliğimi görsünler. Çünkü sen beni dünyanın kuruluşundan önce sevdin. ²⁵ Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. ²⁶ Adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim. Öyle ki, bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım.”

18

¹ Yeşua bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Deresi'nin karşı yakasına geçti. Orada bir bahçe vardı. Yeşua ve öğrencileri bu bahçeye girdiler. ² O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü Yeşua sık sık orada öğrencileriyle buluşurdu. ³ Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı. ⁴ Yeşua başına

gelecekleri bilerek dışarı çıktı ve onlara, “**Kimi arıyorsunuz?**” dedi.

⁵ O’na, “Nasıralı Yeşua” diye yanıt verdiler. Yeşua onlara, “**Ben O’yum**” dedi.

O’na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. ⁶ Onlara, “**Ben O’yum**” deyince, geriye gidip yere düştüler.

⁷ Bunun üzerine yine onlara, “**Kimi arıyorsunuz?**” diye sordu.

“Nasıralı Yeşua” dediler.

⁸ Yeşua, “**Size benim dedim. Madem beni arıyorsunuz, bırakın bunları gitsinler!**” ⁹ Söylediği “**Bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmedim**” sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.

¹⁰ Simon Petrus taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki hizmetkârının sağ kulağını kesti.

¹¹ Bunun üzerine Yeşua Petrus’a, “**Kılıcı kınına koy**” dedi. “**Baba’nın bana verdiği kâsedan içmeyeyim mi?**”

¹² Bundan sonra, komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler Yeşua’yı tutup bağladılar. ¹³ O’nu ilk olarak, o yıl başkâhin olan Kayafa’nın kayınbabası Hanan’a götürdüler.

¹⁴ Yahudi yetkililere halkın yararına bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını öğütleyen Kayafa’ydı. ¹⁵ Simon Petrus, başka bir öğrenciyle birlikte Yeşua’nın ardından gidiyordu. Bu öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğundan Yeşua’yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi;

¹⁶ Petrus dışarıda kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı diğer öğrenci dışarı çıkıp kapıyı tutan hizmetçi kızla konuştu ve Petrus’u içeri getirdi.

17 Kapıyı tutan kız Petrus'a, "Sen de bu adamın öğrencilerinden biri değil misin?" dedi. Petrus, "Değilim" dedi.

18 Hizmetkârlar ve nöbetçiler hava soğuk olduğu için kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte durmuş ısınıyordu. 19 Başkâhin Yeşua'ya öğrencileri ve öğretisi hakkında sorular sordu. 20 Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Ben dünyaya hep açıkça konuştum. Her zaman havralarda ve bütün Yahudiler'in toplandıkları tapınakta öğrettim. Gizli bir şey söylemedim. 21 Neden beni sorguluyorsunuz? Kendilerine ne söylediğimi beni işitenlere sorun. Onlar ne söylediğimi biliyorlar."

22 Yeşua bunu söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, "Başkâhine böyle mi yanıt veriyorsun?" diyerek O'na bir tokat attı.

23 Yeşua ona, "Eğer sözümde kötülük varsa, bana göster!" dedi. "Ama doğruyu söylüyorsam, neden bana vuruyorsun?"

24 Hanan O'nu bağlı olarak başkâhin Kayafa'ya gönderdi. 25 Simon Petrus ayakta durmuş ısınıyordu. Ona, "Sen de onun öğrencilerinden birisin değil mi?" dediler. Petrus, "Değilim" diyerek inkâr etti.

26 Başkâhinin hizmetkârlarından biri, Petrus'un kulağını kestiği kişinin akrabasıydı. Bu hizmetkâr, "Seni bahçede O'nunla birlikte görmedim mi?" dedi.

27 Petrus yine inkâr etti ve tam o sırada horoz öttü.

28 Sabah erkenden Yeşua'yı Kayafa'nın yanından alıp vali konağına götürdüler. Yahudi yetkililer

dinsel açıdan kendilerini kirletmemek ve Pesah yemeğini yiyebilmek için vali konağına girmediler. ²⁹ Bu nedenle Pilatus dışarı çıkıp onların yanına geldi. “Bu adamı neyle suçluyorsunuz?” diye sordu.

³⁰ Ona, “Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O’nu sana getirmezdik” dediler.

³¹ Pilatus onlara, “Onu alın ve kendi yasanıza göre yargılayın” dedi.

Yahudi yetkililer, “Bizim kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok” dediler. ³² Öyle ki bu, Yeşua’nın ne tür bir ölümle öleceğini belirtmiş olduğu sözü yerine gelsin diye oldu.

³³ Bunun üzerine Pilatus yeniden vali konağına girdi. Yeşua’yı çağırıp O’na, “Sen Yahudiler’in Kralı mısın?” diye sordu.

³⁴ Yeşua ona, “**Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana benden söz etti?**” dedi.

³⁵ Pilatus, “Ben Yahudi miyim? Kendi ulusun ve başkâhinler seni bana teslim ettiler. Ne yaptın?” dedi.

³⁶ Yeşua, “**Benim krallığım bu dünyadan değil. Krallığım bu dünyadan olsaydı, hizmetkârlarım Yahudi yetkililere teslim edilmemi engellemek için savaşmışlardı. Ama benim krallığım buradan değil**” karşılığını verdi.

³⁷ Pilatus O’na, “Demek bir kralısın, öyle mi?” dedi.

Yeşua, “**Kral olduğumu sen söylüyorsun. Bunun için doğdum, gerçeğe tanıklık etmek için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes sesimi duyar**” karşılığını verdi.

³⁸ Pilatus O’na, “Gerçek nedir?” dedi.

Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudi yetkililerin yanına gidip onlara, “Ben O’nu suçlayacak hiçbir dayanak bulamıyorum” dedi. ³⁹ “Ama sizin bir adetiniz var, her Pesah Bayramı’nda sizin için birini salıveriyorum. Bu nedenle, size Yahudiler’in Kralı’nı salıvermemi ister misiniz?”

⁴⁰ Sonra hepsi bir ağızdan, “Bu adamı değil, Barabba’yı” diyerek yeniden bağıldılar. Oysa Barabba bir hayduktu.

19

¹ Bunun üzerine, Pilatus Yeşua’yı tutup kamçılattı.

² Askerler dikenlerden bir taç örüp başına taktılar. O’na mor bir giysi giydirdiler. ³ “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyorlar, yüzüne tokat atıyorlardı.

⁴ Pilatus yine dışarı çıkıp onlara, “İşte, kendisinde hiçbir suç bulamadığımı bilersiniz diye O’nu size getiriyorum” dedi.

⁵ Böylece Yeşua, başında dikenli taç ve üstündeki mor giysiyle dışarı çıktı. Pilatus onlara, “İşte, o adam!” dedi.

⁶ Başkâhinler ve görevliler O’nu görünce, “Çarmıha ger! Çarmıha ger!” diye bağıldılar. Pilatus onlara, “O’nu kendiniz alıp çarmıha gerin” dedi. “Çünkü ben O’nu suçlamak için hiçbir dayanak bulamıyorum.”

⁷ Yahudiler ona, “Bizim bir yasamız var ve bu yasa uyarınca O’nun ölmesi gerekiyor. Çünkü kendini Tanrı’nın Oğlu yerine koydu” dediler.

⁸ Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. ⁹ Yine vali konağına girip Yeşua'ya, "Sen nereden geliyorsun?" diye sordu. Ama Yeşua ona yanıt vermedi. ¹⁰ Pilatus, "Bana karşılık vermeyecek misin? Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?" dedi.

¹¹ Yeşua, "Sana yukarıdan verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı" diye karşılık verdi. "Bu yüzden beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür."

¹² Bunun üzerine Pilatus O'nu salıvermek istedi. Ama Yahudiler var güçleriyle, "Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin! Kendini kral yapan herkes Sezar'a başkaldırmış sayılır!" diye bağırıldılar.

¹³ Pilatus bu sözleri işitince, Yeşua'yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme, İbranice'de "Gabbata" denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. ¹⁴ Pesah Bayramı'nın Hazırlık Günü'ydü. Öğleyin saat on iki sularıydı. Yahudiler'e, "İşte, Kralınız!" dedi.

¹⁵ Onlar, "Uzak olsun, bizden uzak olsun! O'nu çarmıha ger!" diye bağırıldılar. Pilatus onlara, "Kralınızı çarmıha gereyim mi?" dedi. Başkâhinler, "Bizim Sezar'dan başka kralımız yok!" diye karşılık verdiler. ¹⁶ Sonunda Pilatus Yeşua'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. Böylece O'nu alıp götürdüler. ¹⁷ Yeşua çarmıhını kendisi taşıyarak Kafatası -İbranice'de Golgota- denilen yere çıktı. ¹⁸ Orada O'nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü diğer yanda, Yeşua ise ortadaydı. ¹⁹ Pilatus ayrıca bir hafta

yazıp çarmıha astırdı. Üzerinde, “NASIRALI YEŞUA - YAHUDİLER’İN KRALI” yazıyordu. ²⁰ İbranice,

Latince ve Grekçe yazılan bu yazıyı Yahudiler’in birçoğu okudu. Çünkü Yeşua’nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. ²¹ Bu nedenle Yahudi başkâhinler Pilatus’a, “‘Yahudiler’in Kralı’ diye yazma” dediler. “Kendisi ‘Ben Yahudiler’in Kralı’yım dedi’ diye yaz.”

²² Pilatus, “Ne yazdıysam yazdım” diye yanıtladı.

²³ Askerler, Yeşua’yı çarmıha geldikten sonra giysilerini aldılar. Her birine bir pay düşecek şekilde dört parçaya böldüler. Üstlüğü de aldılar. Üstlüğü tek parçadan oluşan dikişsiz bir dokumaydı. ²⁴ Sonra birbirlerine, “Bunu yırtmayalım, kimin olacağına karar vermek için kura çekelim” dediler. Böylelikle şu Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu:

“Giysilerimi aralarında paylaştılar. Üstlüğümün üzerine kura çektiler.”

Bunu yapan askerlerdi.

²⁵ Yeşua’nın çarmıhının yanında annesi, teyzesi, Klopas’ın karısı Mariyam ve Magdalalı Mariyam duruyordu. ²⁶ Yeşua, annesiyle sevdiği öğrencisinin orada durduğunu görünce annesine, “**Kadın, işte oğlun!**” dedi. ²⁷ Sonra öğrenciye, “**İşte annen!**” dedi. O andan itibaren bu öğrenci Yeşua’nın annesini kendi evine aldı.

²⁸ Bundan sonra Yeşua, her şeyin artık tamamlandığını bilerek, Kutsal Yazı yerine gelsin diye, “**Susadım**” dedi. ²⁹ Orada ekşi şarap dolu bir kap duruyordu. Ekşi şaraba batırılmış bir süngeri mercanköşk dalına takarak ağzına tuttular. ³⁰ Yeşua

şarabı tadınca, “**Tamamlandı**” dedi. Sonra başını eğerek ruhunu teslim etti.

³¹ Yahudi yetkililer, Hazırlık Günü olması nedeniyle, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Pilatus’tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerinin kaldırılmasını istediler. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. ³² Bunun üzerine askerler gelip ilk olarak birinci adamın, ardından öbür adamın bacaklarını kırdılar. ³³ Ama Yeşua’nın yanına geldiklerinde O’nu çoktan ölmüş olduğunu görünce bacaklarını kırmadılar. ³⁴ Yine de askerlerden biri mızrakla böğrünü deldi. Yeşua’nın böğründen hemen kan ve su aktı. ³⁵ Bunu görmüş olan adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. O doğruyu söylediğini biliyor. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. ³⁶ Çünkü bunlar, “Onun hiçbir kemiği kırılmayacak” diyen Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu. ³⁷ Yine başka bir Yazı’da, “Bedenini destiklerine bakacaklar” deniyor.

³⁸ Bu olaylardan sonra, Aramatyalı Yosef, Yeşua’nın cesedini kaldırmak için Pilatus’a başvurdu. Yosef, Yeşua’nın öğrencisi olmasına karşın Yahudi yetkililerden korktuğu için bunu gizli tutuyordu. Pilatus’un izin vermesi üzerine Yosef gelip Yeşua’nın cesedini kaldırdı. ³⁹ Gece vakti Yeşua’nın yanına gelmiş olan Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi. ⁴⁰ Böylece Yeşua’nın cesedini alıp Yahudiler’in ölü gömme geleneğine uygun bir biçimde baharatlarla keten beze sardılar. ⁴¹ Yeşua’nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe vardı. Bu bahçede daha önce

hiç kimsenin gömülmediği yeni bir mezar vardı. ⁴² Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olması nedeniyle Yeşua'yı oraya yatırdılar.

20

¹ Haftanın ilk günü erkenden, hava hala karanlıkken Magdalalı Mariyam mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü.

² Bunun üzerine koşarak Simon Petrus'a ve Yeşua'nın sevdiği diğer öğrenciye geldi. Onlara, "Efendimiz'i mezardan almışlar ve nereye koyduklarını bilmiyoruz!" dedi.

³ Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara doğru gittiler. ⁴ İkisi birlikte koşuyorlardı. Diğer öğrenci Petrus'u geride bırakıp mezara ilk gelen oldu. ⁵ Eğilip içeri baktığında keten bezlerin yerde serili olduğunu gördü ama içeri girmedi. ⁶ Sonra Simon Petrus onun ardından geldi ve mezara daldı. Serili duran keten bezleri gördü. ⁷ Yeşua'nın başına sarılmış olan peşkir de oradaydı. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde katlanmış duruyordu. ⁸ Bunun üzerine mezara ilk gelen diğer öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. ⁹ Çünkü Yeşua'nın ölümden dirilmesi gerektiğine ilişkin Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı. ¹⁰ Böylece öğrenciler yine evlerine döndüler.

¹¹ Mariyam dışarıda, mezarın başında ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. ¹² Yeşua'nın bedeninin yattığı yerde, biri başında, biri ayaklarında oturan beyazlar içinde iki melek gördü. ¹³ Ona, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular.

Onlara, “Çünkü Efendim’i almışlar ve O’nu nereye koyduklarını bilmiyorum” dedi. ¹⁴ Bunu söyledikten sonra arkasına döndü ve Yeşua’nın ayakta durduğunu gördü. O’nun Yeşua olduğunu bilmiyordu.

¹⁵ Yeşua ona, “Kadın, niçin ağlıyorsun? Kimi arıyorsun?” dedi.

O’nu bahçıvan sanarak, “Efendim, eğer O’nu sen alıp götürdüysen, nereye yatırdığını bana söyle ki gidip O’nu alayım” dedi.

¹⁶ Yeşua ona, “Mariyam!” dedi.

Mariyam döndü ve O’na, “Rabbuni!” dedi. Anlamı öğretmen demektir.

¹⁷ Yeşua ona, “Bana dokunma! Çünkü henüz Babam’ın yanına çıkmadım. Ama kardeşlerime git ve onlara de ki, ‘Benim Babam’ın ve sizin Babanız’ın, benim Tanrım’ın ve sizin Tanrınız’ın yanına çıkıyorum’ ” dedi.

¹⁸ Magdalalı Mariyam öğrencilere gelip Efendi’yi gördüğünü ve Efendi’nin kendisine söylediklerini onlara bildirdi. ¹⁹ Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrenciler Yahudi yetkililerden korktukları için buldukları yerin kapıları kilitli vaziyette toplanmışlardı. Bu sırada Yeşua geldi. Ortalarında durup “Size esenlik olsun!” dedi.

²⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Efendi’yi görünce sevinçle doldular. ²¹ Yeşua yine, “Size esenlik olsun!” dedi. “Baba beni nasıl gönderdiyse, ben de sizi öyle gönderiyorum.” ²² Bunu söyledikten sonra üzerlerine üfleyerek onlara, “Kutsal Ruh’u alın! ²³ Kimin

günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur. Kimin günahlarını alıyorsanız, alıkonmuş olur.”

²⁴ Onikiler’den biri olup “İkiz” adıyla bilinen Tomas, Yeşua geldiğinde yanlarında değildi. ²⁵ Bunun üzerine diğer öğrenciler ona, “Biz Efendi’yi gördük!” dediler.

Ama Tomas, “Ellerindeki çivilerin izini görmedikçe, çivilerin deldiği yerlere parmağımın dokunmadıkça ve elimi O’nun böğrüne sokmadıkça, inanmam” dedi.

²⁶ Aradan sekiz gün geçmişti. Yeşua’nın öğrencileri yine içerideydi ve Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken Yeşua gelip ortalarında durdu. “Size esenlik olsun” dedi. ²⁷ Sonra Tomas’a, “Parmağını buraya uzat ve ellerimi gör” dedi. “Elini uzat böğrüne koy. İmansızlık etme, inan!”

²⁸ Tomas O’na, “Efendim ve Tanrım!” diye yanıt verdi.

²⁹ Yeşua ona, “Beni gördüğün için mi inandın?” dedi. “Görmeden iman edenlere ne mutlu.”

³⁰ Yeşua, öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılı olmayan daha birçok başka belirtiler gerçekleştirdi.

³¹ Ama bunlar, Yeşua’nın Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O’nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

21

¹⁻² Bu olaylardan sonra Yeşua, Taberiye Denizi’nin kıyısında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simon Petrus, “İkiz” adını taşıyan Tomas, Galile Kana’lı Natanel, Zebedi’nin oğulları

ve diğer iki ğrencisi birlikteydiler. ³ Simon Petrus diğerlerine, “Ben balık tutmaya gidiyorum” dedi.

Diğerleri, “Biz de seninle geliyoruz” dediler. Hemen dışarı çıkıp tekneye bindiler. O gece hiçbir Şey tutamadılar. ⁴ Gün ağarırken Yeşua kıyıda duruyordu. Ama ğrenciler O’nun Yeşua olduğunu anlamadılar. ⁵ Yeşua onlara, “ocuklar, yiyecek bir Őeyiniz var mı?” diye sordu.

O’na “Hayır” diye yanıt verdiler.

⁶ Onlara, “Ağı teknenin sağ tarafına atın, biraz tutacaksınız” dedi.

Bunun zerine, ağı attılar. Ama balık bolluğundan ağı çekmeye gçleri yetmedi. ⁷ Yeşua’nın sevdiği ğrenci Petrus’a, “Bu Efendi’dir!” dedi.

Simon Petrus O’nun Efendi olduğunu duyunca çıkartmış olduğu stlğn giyip denize atladı. ⁸ Diğer ğrenciler de balık dolu ağı çekerek kkk bir tekneye geldiler. Çünkü karadan 105 metre mesafede, kıyıya bir hayli yakındılar. ⁹ Karaya ayak bastıklarında, orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde duran balık ve ekmek gördüler. ¹⁰ Yeşua onlara, “Az önce tuttuğunuz balıklardan getirin” dedi.

¹¹ Simon Petrus tekneye çıktı ve tam yüz elli üç büyük balıkla dolu ağı karaya çekti. O kadar çok balık olmasına rağmen, aę yırtılmamıştı.

¹² Yeşua onlara, “Gelin ve yiyein!” dedi.

ğrencilerinden hiçbiri O’na, “Sen kimsin?” diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O’nun Efendi olduğunu biliyorlardı.

¹³ Sonra Yeşua gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı Şekilde balıkları da verdi. ¹⁴ Bu, Yeşua’nın ölümden dirildikten sonra öğrencilerine nc kez

görünüştü. ¹⁵ Yemekten sonra Yeşua, Simon Petrus'a, "Ey Yona oğlu Simon, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, "Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun" dedi.

O'na, "Kuzularımı otlat" dedi. ¹⁶ O'na ikinci kez, "Yona oğlu Simon, beni seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, "Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun" deyince, Yeşua ona, "Koyunlarıma çobanlık et" dedi.

¹⁷ Ona üçüncü kez, "Yona oğlu Simon, beni seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, Yeşua'nın kendisine üçüncü kez "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. O'na, "Efendimiz, sen her şeyi bilirsin. Seni sevdiğimi de biliyorsun" dedi.

Yeşua ona, "Koyunlarımla otlat. ¹⁸ Sana doğrusunu söyleyeyim, gençken giyinip kuşanır, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacağın ve bir başkası seni giydirip gitmek istemediğin yere götürecektir" dedi.

¹⁹ Bunu, ne tür bir ölümle Tanrı'yı yücelteceğini belirtmek için söyledi. Bunu söyledikten sonra ona, "Ardından gel" dedi.

²⁰ Sonra Petrus arkasını dönünce bir öğrencinin onu takip ettiğini gördü. Bu, Yeşua'nın sevdiği, akşam yemeğinde Yeşua'nın göğsüne yaslanmış vaziyette, "Efendimiz, sana kim ihanet edecek?" diye soran öğrenciydi. ²¹ Petrus onu görünce Yeşua'ya, "Efendimiz, bu adama ne olacak?" dedi.

²² Yeşua ona, "Ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?" dedi. "Sen

ardından gel.” ²³ Bu nedenle, kardeşler arasında bu öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama Yeşua ona ölmeyeceğini söylememişti, **“Ben gelinceye dek kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?”** demişti. ²⁴ Tüm bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz. ²⁵ Yeşua'nın yaptığı daha birçok şey var. Bunların hepsi bir bir yazılmış olsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

Yeni Türkçe Kutsal Kitap Çevirisi (YTC)
The Holy Bible in the Turkish Language, translated
from the World English Bible

Copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-05-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 6 May 2024 from source files dated 6 May 2024

19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5